

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Регіон: політичний спектр

Закарпаття за рік до виборів: два кольори мої, два кольори...

▶ СТОР. 5

Слідство вели

Дивна любов до іграшок

▶ СТОР. 11

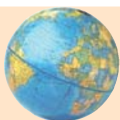
Культура

З гранатою — під танк

▶ СТОР. 12

№ 244 (5244) СУБОТА, 24 ГРУДНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Міністр внутрішніх справ пропонує ухвалити закон про мирні зібрання

Парламентська хроніка
Ранкове засідання 23 грудня

Під час учорашньої години запитань до уряду народні депутати мали можливість поспілкуватися з Прем'єр-міністром Миколою Азаровим та міністрами фінансів і внутрішніх справ Федором Ярошенком та Віталієм Захарченком. За попереднім планом міністр фінансів мав відповідати на запитання, котрі в основному стосувалися ухвалення держбюджету на 2012 рік. Та оскільки напередодні цей документ було прийнято, то Ф. Ярошенко в основному уточнював деякі його показники: стосовно соціального захисту, повернення знецінених заощаджень, фінансування будівництва доріг та підтримки агропромислового комплексу. ▶ СТОР. 2

До Туреччини — без віз!

Україна й Туреччина підписали угоду про безвізовий режим. **Як передає УНІАН,** документи підписали міністри закордонних справ двох країн Костянтин Грищенко та Ахмет Давутоглу.

На спільній прес-конференції після завершення українсько-турецьких переговорів у рамках офіційного візиту Президента України Віктора Януковича глава нашої держави зазначив, що підписання цієї угоди означає нову якість двосторонніх відносин. Після виконання всіх необхідних процедур з набрання чинності цього документа він може запрацювати приблизно в травні 2012 року й стосуватиметься громадян України, які мають намір в'їжджати на територію Туреччини на термін до 30 днів. Те саме стосуватиметься й громадян Туреччини, які в'їжджають в Україну.

Переговори щодо газу зайшли в глухий кут

Група експертів на чолі з міністром енергетики й паливної промисловості Юрієм Бойком повернулася з газових переговорів у Москві ні з чим.

Як прогнозував «Голос України», ймовірність того, що Росія піде на поступки й перегляне газові контракти убік зниження вартості для України, практично дорівнює нулю. Проте експерти не виключають, що вартість російського газу для нашої країни вже в січні 2012 року може підвищитися до 485 доларів за тисячу кубометрів, хоча в бюджет заклали ціну в 416 доларів. ▶ СТОР. 7

«Боже великий, єдиний, нам Україну храни!»

Учора Президент України Віктор Янукович, Голова Верховної Ради Володимир Литвин, Прем'єр-міністр Микола Азаров, урядовці, народні депутати, інші високопосадовці та рядові парафіяни взяли участь у подячному молебні з нагоди завершення 2011 року.

Традиційний щорічний подячний молебень відбувся на Володимирській гірці у Києві біля пам'ятника Великому князю Володимиру.

Молебень відправив митрополит Одеський та Ізмаїльський Агафангел, він виголосив молитву за Українську державу та Український народ. Після традиційного богослужіння всі віруючі змогли прикластися до мощів святого рівноапостольного князя Володимира. Це давня християнська традиція — подяка Богові за його благодіяння, яка має бути присутня у кожній християнській літургії та щоденній особистій молитві.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ПОДІЇ

На Прикарпатті зарплатні борги зросли на 41 відсоток

Найбільше заборгувало приватне підприємство «Спіка». Про це на колегії облдержадміністрації повідомила заступник начальника головного управління праці та соціального захисту населення ОДА Ярослава Ульванська. Своїм працівникам там недоплатили майже 808 тис. грн. Серед «лідерів» також ЗАТ «Колопапір» (535 тис. грн.) та Коломийський коледж комп'ютерних наук (254 тис. грн.). Загалом цей список цікавий тим, що він поповнився навчальними закладами, які цьогоріч не набрали вступників. Також область відчутно тягнуть у боргову яму підприємства житлово-комунального господарства. А в цілому загальна сума заборгованості з виплати заробітної плати в області (включаючи підприємства-банкрути та економічно неактивні підприємства) на 1 листопада цього року становила 7,7 млн. грн. Найгірша ситуація в Івано-Франківську та Коломиї, **інформує наш кореспондент Дарина НАЗАРЧУК.**

За новорічним столом закушуйте, але не переїдайте

Утримуватися від уживання алкоголю й неконтрольованого поїдання новорічних страв закликають медики. Головний позаштатний фахівець ГУОЗ Києва з терапії Марина Олійник стверджує: напиватися й об'їдатися в Новий рік — штучно нав'язана нам традиція. Мовляв, від неї варто відмовитися, бо вона шкодить здоров'ю. Мабуть, цю раціоналізаторську пропозицію отак відразу не готова підтримати більшість співгромадян. Усе-таки хочеться свята! А щоб воно минуло без негативних наслідків для організму, треба прислухатися до порад лікарів.

Щоб бути у формі — не переїдати і не зловживати спиртними напоями. ▶ СТОР. 9

КОРОТКО

■ Наступний рік у Криму оголосили роком підтримки підприємців, **інформує наш власкор Роман ЧЕРЬОМУХІН.**

■ У ДТП у Можайському районі Підмосков'я загинули восьмеро українців, ще четверо постраждали. Аварія сталася в ніч на 23 грудня.

■ З початку року на Прикарпатті народилося 13740 дітей. Померло за цей період 13790 осіб. Природне скорочення становило 50 осіб. Однак, як повідомили в Головному управлінні статистики, кількість жителів Прикарпаття збільшилася на 316 осіб за рахунок міграційного приросту.

Передплату на «Голос України»-2012 продовжено до 29 грудня включно

Міністр внутрішніх справ пропонує ухвалити закон про мирні зібрання

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 23 грудня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

А от міністр внутрішніх справ Віталій Захарченко повідомив, що попередньо до нього надійшло 13 письмових запитань, які в основному стосуються однієї тематики — дій міліції під час акцій протесту чорнобильців у Донецьку, Харкові та в Києві під час суду над Юлією Тимошенко.

Зокрема, у відповідь на запитання: «Чим керуються працівники органів внутрішніх справ, коли вони ігнорують вимогу народних депутатів відрекомендуватися, не кажучи вже про те, щоб показати посвідчення?» — міністр продемонстрував відео бійки народних депутатів з міліціонерами. Цим він хотів сказати, що іноді працівники міліції не мають змоги не тільки показати посвідчення, а й відрекомендуватися. А загалом, що стосується права на мирні зібрання, то міністр заявив, що завжди відстоюватиме право громадян збиратися мирно, без зброї для проведення мирних зібрань та що тільки суд може їх заборонити. А от якщо така заборона суду існує, то міліція робитиме все, щоб мітинги відбувалися у відповідності з Конституцією та рішеннями судів. «Та чи можна назвати мирними дії громадян, котрі завдали тілесних ушкоджень працівникам міліції?» — запитав міністр та на підтвердження цього знову продемонстрував відео, на якому зафіксовано, як чорнобильці та афганці руйнують огорожу біля Верховної Ради. Тож він заявив, що міліція просто зобов'язана припиняти такі незаконні дії, бо мирні акції не повинні супроводжуватися бійками, пошкодженням майна та перекриттям доріг. Оцінюючи дії міліції в Донецьку, коли під час акції чорнобильців загинув Геннадій Коноплььов, міністр повідомив, що акція чорнобильців відбувалася всупереч рішенню окружного Адміністративного суду. При цьому він зазначив, що намет, де перебував Коноплььов, демонтувала не міліція, а представники МНС. Що стосується причин смерті Коноплььова, то В. Захарченко зазначив, що правову оцінку діям міліції вже дала прокуратура, яка вини правоохоронних органів не встановила. З огляду на це міністр заявив, що міліція і надалі не допускатиме порушень правопорядку.

ФАКТ

Головуючий повідомив про вихід народного депутата Романа Забзалюка із фракції «БЮТ-«Батьківщина».

Саме ця відповідь дала підстави Володимиру Філенку («БЮТ-«Батьківщина») зробити висновок, що, вочевидь, міліція і надалі «продовжуватиме охороняти мітинги Калашникова», не даючи при цьому змоги пройти до приміщення суду захисникам Юлії Тимошенко. В. Захарченко у зв'язку з цим нагадав, що Верховна Рада вже ухвалила в першому читанні законопроект про мирні зібрання, та зазначив, що Міністерство внутрішніх справ вже подало до нього свої пропозиції та хотіло б, щоб Верховна Рада якнайшвидше ухвалила цей документ. «Там буде виписано права і обов'язки як учасників мирних зібрань, так і правоохоронних органів. І тоді ми не ставитимемо один одному запитань», — підсумував міністр.

Після цього народні депутати ухвалили постанову про календарний план проведення десятої сесії Верховної Ради України шостого скликання. Також було ухвалено низку законів: про внесення змін до закону України «Про Антимонопольний комітет України» (щодо оптимізації складу комітету); про внесення змін до статті 5-ї Закону України «Про судовий збір» (стосовно включення до переліку пільгових категорій державного матеріального резерву) та про внесення змін до держбюджету на 2011 рік (щодо кошторисних призначень Держкомстату). Верховна Рада на пропозицію Президента відхилила закон «Про морські порти України» та схвалила поправку до Угоди про заснування Чорноморського банку торгівлі та розвитку.

На початку засідання вітали з днем народження Олексія Кунченка та Володимира Лемзу.

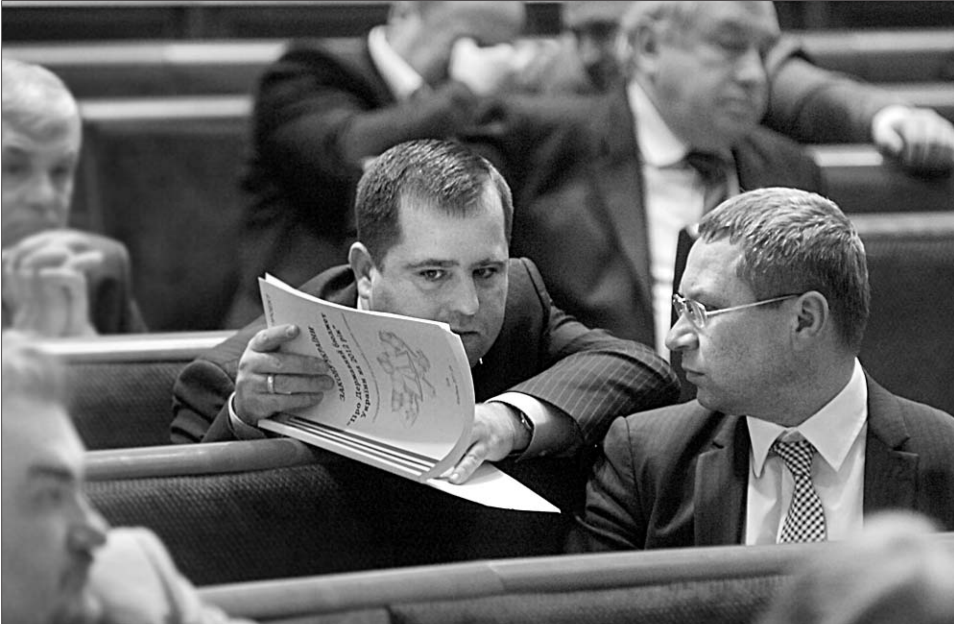
Сергій КОВАЛЕНКО.

Є держбюджет на 2012 рік

Вечірнє засідання 22 грудня

Головну інтригу пленарного вечора становив бюджет країни на 2012 рік. З часу першого читання його проект зазнав істотних змін. І не дивно: загострилася фінансова нестабільність на міжнародних ринках, затяжного характеру набули переговори щодо перегляду цін з «Газпромом», уряд концентрував наявні ресурси для зменшення негативних впливів на економіку.

До другого читання уряд представив проект бюджету, який спирається на базову ціну природного газу в 416 доларів за тисячу кубометрів. Тому основні прогнозні показники було знижено: реальний ВВП — до 3,9 відсотка, зростання експорту товарів та послуг — до 6,3 відсотка, зростання імпорту — до 6,4 відсотка, тощо. Внаслідок цього скоротилися доходна частина зведеного бюджету. Позбувшись частини податкових надходжень, вона «схудла» проти першого читання на 4,4 мільярда гривень — до 424,1 мільярда гривень. Видаткова ж, навпаки, проти першого читання зросла на 8,7 мільярда гривень — до 473,6 мільярда грн. Разом з тим, як запевнив міністр фінансів Федір Ярошенко, проект держбюджету — консервативний, збалансований і малодефіцитний. Різниця між видатками і доходами становить 37,1 мільярда гривень, або 2,5 відсотка від рівня ВВП, номінальний розмір якого сягне 1,5 трильйона гривень. Такий помірний дефіцит, на думку Федора Ярошенка, унеможливить боргове навантаження і водночас дасть змогу підвищувати соціальні стандарти і надалі. Мова — про зростання соціальних видатків, підвищення базових соціальних стандартів в середньому на 14 відсотків.

Павло Унгурян, Владислав Лук'янов.

Для прикладу міністр зазначив, що середній розмір пенсій чорнобильців упродовж року зросте майже удвічі. При цьому вперше розрахунок гарантованих мінімальних пенсійних виплат інвалідам-ліквідаторам прив'язано до підвищеного розміру прожиткового мінімуму...

Загальний ресурс на стимулювання розвитку реального сектору економіки становитиме більш як 120 мільярдів гривень. З'ясувалося, що при цьому Мінфін клопочеться про виділення 1 мільярда 400 мільйонів гривень на реалізацію національних інвестиційних проектів. У проекті бюджету закладається новий підхід до боргової політики. Згідно з перерахунками загальний обсяг державного боргу наступного року становитиме 28,4 відсотка від рівня ВВП. У подальшому уряд має намір знизити рівень боргового навантаження.

Підтримав скориговану редакцію проекту загальнодержавного балансу і Комітет з питань бюджету, тож його голова Валерій Баранов закликав законодавців схвалити законопроект у другому читанні і в цілому. Але до заклику пристали далеко не всі.

Спершу депутати Арсеній Яценюк та Сергій Соболєв поставили під сумнів реалістичність макроекономічних і вказали на лукавість показників соціального забезпечення. Їх підтримали депутати Алла Александровська, Петро Цибенко, Володимир Лещенко, В'ячеслав Кириленко, Анатолій Гриценко та інші. Попри стислий час для вивчення головного кошторису країни, критики не пропустили в Прикінцевих положеннях закріплення за урядом права регулювати розміри соціальних виплат залежно від надходжень до бюджету, керуючись доцільністю, а не нормами чинного законодавства. Чимало заперечень стосувалося призупинення дії окремих законів. Тож майже у кожному виступі згадувалися протести чорнобильців та афганців, нерівноцінні бюджетні витрати на пільгове забезпечення органів виконавчої влади. Логічну крапку поставив Володимир Литвин. Він поставив на голосування законопроект разом з пропозицією скасувати депутатські пільги — і 250 голосів підтвердили, що країна одержала держбюджет на 2012 рік.

Поза сумнівом, це дуже полегшило завдання депутатові Олексію Плотнікову, який представив на друге читання законопроект «Про державну програму економічного та соціального розвитку на 2012 рік і основні напрями розвитку у 2013—2014 роках». Його схвалили, розуміючи тісний зв'язок між щойно прийнятим бюджетом і проблемами, які доведеться вирішувати у найближчі роки.

Сергій ВЛАД.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Третя влада: керівний склад оновлено

Обрано нового Голову Верховного Суду України, ним став 61-річний Петро Пилипчук. Раніше, з червня 2004 року, він обіймав посаду першого заступника Голови Верховного Суду, двічі у 2005 та 2008 роках обирався на посаду голови Ради суддів України.

Учора за його кандидатуру проголосувало 40 учасників пленуму ВСУ, 6 — «проти».

Крім цього, обрано заступників голови Верховного Суду.

Новообраний Голова Верховного Суду Петро Пилипчук замінив на посаді Василя Онопенка, який очолював ВСУ з 2006 року.

Ярослав ГРУЩИНСЬКИЙ.

Як ви оцінюєте фінансовий план країни?

ДУМКИ З ПРИВОДУ

«Де обіцяний податок на розкіш?»

Лілія Григорович, фракція «Наша Україна — Народна самооборона»:

— Мабуть, не таємниця, що найважливіший фінансовий документ на 2012 рік провладна більшість схвалила ударними темпами. Як за кілька годин можна не те що проаналізувати, а просто переглянути тільки-но одержаний на руки проект бюджету? — не розумію, хоч не перший рік у парламенті і маю науковий ступінь.

До речі, де обіцяний податок на розкіш? Уже нікому з розробників бюджету вона не муляє очі?

Народу кинули жалюгідний льодяник — прибрали начебто пільги для депутатів-пенсіонерів. Тепер ми «страшно зекономимо», позбавивши, скажімо, колегу-інваліда Степанова права викликати авто в лікарню! Опозиція пропонувала зняти привілеї з усіх гілок влади. З народом ніхто не поділився шматками масного пирога — досить з нього льодяника, «щедро» викроєного з «бюджету олігархів, влади і силовиків».

«Загроза продовольчій безпеці»

Василь Кравчук, фракція «БЮТ-«Батьківщина»:

— Мене особливо цікавили дві позиції: видатки на місцеве самоврядування і сільське господарство. Із закладених цифр зрозуміло, що там і там передбачено великі діри. Фінансів на функціонування місцевих рад вистачить у ліпшому разі лише на півроку. Ситуація в аграрному секторі ще катастрофічніша. На все про все виділяється 8 мільярдів гривень. Видатки завуальовано загальною сумою, не йдеться конкретно, які саме галузі сільського господарства чи напрями тваринництва фінансуватимуться. Левова частка статей тут узагалі незахищена: з практики ми добре знаємо, що означає «фінансування зі спеціального фонду». Розведуть руками: «коштів немає» — і все.

Дивує й інше. Чомусь ніхто не подбав про загрозу продовольчій безпеці. Адже розробники бюджету мали б урахувати нинішню ситуацію: 70 відсотків озимої пшениці через посуху не зійшло, отже, можливий різкий стрибок цін на хліб. Де це відображено в документі? Якими рядками і цифрами дотацій? Відповіді немає...

«Забезпечує всі соціальні зобов'язання»

Валерій Баранов (Народна партія):

— Бюджет можна оцінювати по-різному. Найголовніше, що він — реальний, не популістський, забезпечує передусім усі соціальні зобов'язання. Хоча спочатку це здавалося неможливим. Понад те, збільшує всі соціальні програми, що діяли до сьогодні. При цьому уряд скоротив видатки на 13,5 млрд. грн. Це насамперед торкнулося апарату управління, а також ліквідації деяких депутатських пільг. А щодо органів місцевого самоврядування, то бюджет, як і торік, збільшує заробітну плату працівникам соціальної сфери.

«Побудований на нереальних розрахунках за російський газ»

Олександр Голуб (КПУ):

— Бюджет абсолютно нереальний. Бо побудований на нереальних розрахунках за російський газ і зростанні промисловості. Мало того, він дуже небезпечний, оскільки фактично зупиняє дію соціальних законів. Це абсолютно неприпустимо з погляду моралі й законності, адже зачіпає майже 30 тисяч пільговиків. Йдеться про те, що уряд тепер у ручному режимі буде виплачувати або не виплачувати пільги, або робити це вибірково. З цього погляду, це найслабкіший бюджет країни за останні роки. Тому комуністи за нього не голосували, попри те, що перебувають у парламентській більшості.

«Закладено зростання мінімальних пенсій і заробітних плат»

Олексій Плотніков (Партія регіонів):

— Незважаючи на відсутність очікуваного прогресу в переговорах стосовно ціни на газ між Україною та РФ, у державному бюджеті на 2012 рік закладено зростання соціальних виплат, мінімальних пенсій і заробітних плат. Навіть за умови ціни на російський газ на рівні 416 доларів ми припускаємо економічне зростання нашої держави до 4% ВВП.

Також у нас передбачається зростання надбавки педагогічним працівникам на 20%. Прийняття парламентом головного кошторису країни напередодні Нового року — цілком логічний процес. Це те, що має відбуватися у передень кожного Нового року. В цьому плані парламент виконав свою конституційну норму й зобов'язаннями перед громадянами України.

На черзі — вдосконалення міграційного регулювання

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин підписав Меморандум про взаєморозуміння і співпрацю з представництвом Міжнародної організації з міграції (МОМ) в Україні.

Ініціатива такого кроку належить МОМ, вона обговорювалася ще на зустрічі влітку голови представництва МОМ в Україні Манфреда Профазі з Головою Верховної Ради України Володимиром Литвином. Глава українського парламенту підтримав ідею підписання меморандуму з профільним комітетом Верховної Ради. Після підписання текст меморандуму буде узгоджено з ним.

Нинішній рік був насичений у плані формування законодавчої бази нашої держави у сфері міграції, як ніколи, — зауважив перед підписанням документа голова комітету Олег Зарубінський. У дуже стислий термін комітетові довелося опрацьовувати низку ключових законів — зокрема, про біженців та осіб, які потребують додаткового чи тимчасового захисту в Україні, нову редакцію закону про правовий статус іноземців та осіб без громадянства. Від імені комітету О. Зарубінський висловив подяку представництву МОМ в Україні за надані експертні пропозиції та зауваження до текстів цих документів на стадії їх підготовки. Але процес формування міграційного законодавства в нашій державі ще не завершено, він триває, бо час змінює пріоритети і ставить нові виклики. Деякі країни, які раніше обмежували міграцію, сьогодні вдаються до її заохочення. «Для українського парламенту залишаються незмінними принципи та підходи до вирішення міграційних проблем — дотримання міжнародних стандартів щодо забезпечення прав людини», — наголосив голова комітету. На черзі — системне вдосконалення закону про громадянство. Меморандум передбачає, що Міжнародна організація з міграції в Україні й надалі надаватиме експертні висновки та пропозиції до проектів законів, над якими працюватиме парламентський комітет з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин.

«Щоб ефективніше допомагати Україні поліпшувати управління міграцією та проводити відповідні реформи, Міжнародна організація з міграції прагнула зміцнити співпрацю з Верховною Радою. МОМ надає коментарі до міграційного законодавства вже не один рік, підготовлено експертні оцінки до більш як 20 законопроектів, і підписаний Меморандум є важливим кроком у підвищенні рівня нашої співпраці з українською законодавчою владою», — зазначив під час церемонії підписання голова представництва МОМ в Україні пан Манфред Профазі.

Юліана ШЕВЧУК.

Передали естафету для нових перемог

Учора в Колонній залі Київської міської держадміністрації відбулося велике спортивне свято «Естафета спортивних поколінь». **Як повідомили в прес-службі Державної служби молоді та спорту України,** під час урочистого заходу вшанували кращих спортсменів та їх тренерів всіх часів, еліту національної школи спорту — переможців Олімпійських, Параолімпійських і Дефлімпійських ігор, І Юнацьких Олімпійських ігор, Всесвітніх ігор з неолімпійських видів спорту, кандидатів на участь у XXX літніх Олімпійських іграх та їх видатних наставників, які в яскравих спортивних баталіях довели велич духу та незламну волю українського народу. На святковому дійстві також були присутні державні діячі та політики —Прем'єр-міністр Микола Азаров, голова Держслужби молоді та спорту Равіль Сафіуллін, керівник Головного управління з гуманітарних і суспільно-політичних питань адміністрації Президента України Ганна Герман, урядовці, керівники органів місцевого самоврядування.

Кожному народному обранцю — по джерелу мудрості

Днями всім народним депутатам України під час реєстрації було презентовано видання Пересопницького Євангелія — копії українського першодруку. 2011 рік постановою парламенту було оголошено роком Пересопницького Євангелія, першого перекладу українською мовою Біблії, з нагоди його 450-річчя. Постійний представник Президента України у Верховній Раді Юрій Мірошниченко на брифінгу наголосив, що Пересопницьке Євангеліє — це велика пам'ятка культури українського народу, де вперше українська мова була зафіксована у Святому Письмі. Ця книга стала джерелом мовних та інших наукових досліджень. І ще багато років учені досліджуватимуть її не лише як джерело Божої мудрості, а й як джерело нашої історії. Ця книга стала духовним символом нашого народу, оскільки на Пересопницькому Євангелії складають присягу всі новообрані президенти України. Тепер вона буде і в кожного народного обранця. «У той час, коли вирують політичні пристрасті та внутрішні емоції, а інколи й агресія, кожному депутатові буде не зайве тримати цю книгу на своєму робочому столі, повертатися до духовних джерел християнства і знаходити в собі сили у смиренні та любові до свого народу, ухвалювати важливі для країни рішення», — переконаний Ю. Мірошниченко.

Один з ініціаторів парламентської постанови про відзначення 450-річчя Пересопницького Євангелія народний депутат Юрій Прокопчук, у свою чергу, відзначив, що завдяки тому, що постанова була підтримана конституційною більшістю, вдалося залучити кошти для підготовки ювілейних видань. Четвертий переклад Біблії українською мовою було видано до 20-ї річниці Незалежності України видавництвом «Саммміт-книга», а переклад здійснено Українським біблійним товариством — організацією, яка об'єднує всі християнські релігійні конфесії.

Юлія БІЛА.

Презентували «гірку правду» про ОУН–УПА, яку написав канадський дослідник

Народний депутат Вадим Колесніченко (Партія регіонів) під час брифінгу презентував видання «Гірка правда. Злочинність ОУН-УПА» канадського дослідника українського походження Віктора Поліщука. Книга видана 10-тисячним накладом українською і російською мовами. Також вона буде безплатно розповсюджена серед бібліотек шкіл, вишів, державних установ та наукових інституцій. В дослідженні, за словами народного обранця, аналізується обставини виникнення та діяльність ОУН-УПА. Вадим Колесніченко підкреслив, що необхідно сформувати об'єктивну думку про трагічні події української історії, якими б гіркими вони не були. Одним з кращих прикладів ретельного вивчення та дослідження того, що відбувалося на Західній Україні в період Другої світової війни, є саме книга Віктора Поліщука. Свою роботу автор присвятив пам'яті жертв ОУН-УПА і вважає, що українці не винуваті в геноциді поляків і євреїв, відповідальність за ці дії лежить на ОУН-УПА. Віктор Поліщук у своїй публіцистиці використав документи, авторитетні видання, спогади ідеологів українського націоналізму.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Депутати перейматимуться реформами

Фракція Партії регіонів задовільно оцінює роботу Верховної Ради цього року. Про це заявив під час брифінгу її лідер Олександр Єфремов. «Раніше в парламенті у нас було більше проблем, а нині — вдалося налагодити конструктивну роботу й більше займатися законотворчістю», — сказав він. Парламентарій підкреслив, що наступного року Верховна Рада ухвалюватиме закони, які стосуватимуться проведення реформ. «Якщо ми почали реформи, то ми їх повинні довести до кінця. Щоб жити як громадяни Європи, необхідно корегувати законодавство», — зазначив народний депутат.

Сергій МЕЛЬНИК.

ФОТОФАКТ

Пікетування Верховної Ради України громадськими організаціями, які борються за поліпшення здоров'я нації, намагаючись зменшити поширення куріння, з вимогою «підписання проголосованого конституційною більшістю 22 вересня 2011 року законопроекту № 5164 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» щодо заборони реклами, спонсорства та стимулювання продажу тютюнових виробів, який передбачає повну заборону реклами.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Вирок Тимошенко не змінено

Колегія суддів Апеляційного суду Києва залишила без змін вирок, винесений екс-прем'єр-міністру України Юлії Тимошенко 11 жовтня Печерським районним судом столиці у газовій справі, — сім років позбавлення волі за перевищення службових повноважень при підписанні газових контрактів із Росією.

Як **передає УНІАН**, повністю текст судової ухвали буде оголошено 29 грудня о 16-й годині.

Останнє засідання Апеляційного суду Києва у справі екс-прем'єра тривало без участі в ньому підсудної та її адвокатів. Суддя-доповідач Олена Сітайло повідомила, що Ю. Тимошенко відмовилася прибути на судове засідання, написавши заяву. Відповідну заяву подали до суду й захисники екс-прем'єра.

Суд вирішив продовжити апеляційний розгляд справи за відсутності підсудної та її адвокатів. У медичній довідці, яку зачитала суддя, протипоказань для участі підсудної у процесі не було. Щоправда, у довідці з Лук'янівського СІЗО, де нині перебуває Ю. Тимошенко, зазначалося, що встановити точний діагноз екс-прем'єру неможливо без проведення аналізу крові, від якого вона відмовляється.

Тепер для Тимошенко та її захисників «останньою надією» залишається Європейський суд з прав людини, який уже прийняв до розгляду скаргу експрем'єра.

У НОМЕР

За підтримки Миколи Томенка побачив світ бібліографічний покажчик

До 140-річчя від дня народження видатної української поетеси Лесі Українки Публічна бібліотека імені Лесі Українки за підтримки заступника Голови Верховної Ради України Миколи Томенка та голови Українського фонду культури Бориса Олійника підготувала та випустила бібліографічний покажчик «Ні! Я жива, я буду вічно жити...».

У книзі зібрано матеріали про літературну, публіцистичну й наукову діяльність Лесі Українки, а також про різноманітні форми поваги до її імені: видання творів, критична література, наукові дослідження творчості, вшанування пам'яті, художні твори, присвячені Лесі Українці.

Покажчик буде корисним для наукових працівників, літературознавців, викладачів вищих навчальних закладів, бібліографів та всіх небайдужих до нашої культури і духовності.

Окрім того, це ще й нарис про життєвий та творчий шлях поетеси, історична довідка про рід Драгоманових-Косачів, хронологічний звід основних подій життя.

Прес-служба Миколи ТОМЕНКА.

На порядку денному — об'єднання

Фракція «БЮТ-«Батьківщина» на своєму засіданні планує обговорити продовження боротьби за звільнення Юлії Тимошенко та підготовку до парламентських виборів наступного року. Про це повідомив лідер фракції Андрій Кожем'якін. «Ми обов'язково обговоримо питання, які поставила перед нами у своєму листі Юлія Тимошенко, щодо об'єднання усіх опозиційних сил, яке вже розпочалося», — сказав парламентарій. Відповідаючи на запитання про вихід із фракції Романа Забзалюка, А. Кожем'якін повідомив: парламентарій вже другий тиждень перебуває на лікарняному, а після лікування сам все прокоментує. «Про це він попросив мене особисто», — зазначив народний обранець.

Вл. інф.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради
України

Про внесення зміни до Постанови Верховної Ради України «Про проведення парламентських слухань на тему: «Етнонаціональна політика України: здобутки та перспективи»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. У пункті 1 Постанови Верховної Ради України від 8 вересня 2011 року «Про проведення парламентських слухань на тему: «Етнонаціональна політика України: здобутки та перспективи» цифри та слова «4 січня 2012 року» замінити цифрами та словами «11 січня 2012 року».
2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
20 грудня
2011 року.
№ 4178-VI.

Штат ради настільки скорочено, що голові доводиться й сміття вивозити

САМОВРЯДУВАННЯ

Голова Гречишкинської сільської ради Іван Іванович Ларін** (на знімку) **вочевидь почав нервувати після телефонного дзвінка. Якось не міг зосередитися на думці, робив паузи, а потім раптом на півслові перервав свою розповідь.

— Ви мені вибачте, я мушу піти на кілька хвилин. Мені ось зателефонували й повідомили, що вода вже налилася у вежу і йде через край. Потрібно вимкнути насос. Отож я побіг, а ви тут поки що чайку попийте.

Той факт, що голова сільської ради виконує обов'язки електрика, не так здивував, як зацікавив. Тому ми продовжили цю тему, щойно господар кабінету повернувся на своє робоче місце.

— Сьогодні штат сільських рад настільки скорочено, що самому доводиться виконувати функції і електрика, і працівника ритуальних послуг, і сміття вивозити... Міркуйте самі, штат ради складається з чотирьох осіб — секретаря, бухгалтера, касира, ну й мене — головного чоловіка *(посміхається)*. Навантаження на колектив велике, при тому, що в нас чимало роботи з оформленням різних довідок, документів для жителів, ще різні підрахунки, статистика... За тиждень ми часом видаємо до півтори тисячі довідок. Вірите, іноді вгору нема коли глянути. Віримо, бо бачимо: Гречишкинська громада без діла не сидить.

Ще рік тому сільська рада була дотаційною. Але у зв'язку з новим законодавством, що дозволяє залишити у своєму бюджеті всі 100 відсотків плати за оренду землі, орган самоврядування запрацював активніше й досить продуктивно. Є настрій. Одна справа, коли розраховуєш в основному на дотації, і зовсім інша, коли сам розпоряджаєшся своїми грошима. З гектара оренди землі сільрада одержує 80 грн. прибутку, а загалом у її активі 12 тис. га.

Вогнище культури будувалося до війни, будинок уже просів, але може послужити ще не один десяток років, якщо його капітально відремонтувати. Раніше на ці цілі грошей не було, сьогодні їх теж не дуже багато, але ситуація оптимістичніша. Тому депутати вирішили поступово, у міру можливості, закуповувати будматеріали, щоб відремонтувати клуб грунтовно. Сюди вже проведено газ, закуповують опалювальні конвектори. До речі, клуб без тепла стояв упродовж майже сорока років. Трохи протоплювали, звичайно, в окремих приміщеннях. Де дискотеки вихідними проходять, де займається жіночий ансамбль «Калина», що має звання народного. Гречишкинські співачки прославляють не тільки своє село, а й Україну, беручи участь у міжнародних співочих і фольклорних фестивалях.

«Наші люди вміють трудитися»

Гречишкинська громада переживає ті самі соціальні проблеми, що й інші, — населення старіє, робочі місця скорочуються, має розвиток тенденція вимирання окремих сіл. Сьогодні на території сільради, у структуру якої входять ще три села, крім Гречишкиного, живе півтори тисячі людей. У радянський час було більше. До 1996 року, наприклад, у місцевому радгоспі в сезон працювало до 800 осіб. Однієї дійної череди тоді було 1 тис. 600 голів, а на консервному заводі в сезон працювали навіть у три зміни. Раніше людей бракувало, сьогодні бракує роботи. Тут створено лише два великих господарства. Здебільшого населення воліє обробляти свої паї власними силами. Не можна сказати, що тут живуть заможні селяни, але точно не бідні. Хати в Гречишкиному добротні, у центрі нещодавно побудована гарна церква, а ще, розповідають, у громади є обладнаний для відпочинку ставок, на якому дітвора відпочиває на канікулах.

— Наші люди вміють трудитися, — коментує Іван Іванович. — Вони хочуть, щоб територія розвивалася, тому не шкодують своїх коштів. На гроші селян і спонсорські внески ми побудували церкву, упорядкували ставок, провели в кожний будинок газ. Сільрада складається із сімнадцяти депутатів, і ми не тільки обговорюємо проблеми, а й знаходимо способи їх розв'язання. Так уже сталося, що жодна допомога відомих міжнародних фондів на нашу територію не зайшла. Тому обходимося власними силами.

І виходить. Бо самоорганізація населення тут на рівні. І голова, і депутати налаштовані на те, щоб на території громади створити максимум умов для роботи й життя. Щоб молодь поверталася на землю предків.

Самі Гречишкини

Треба сказати, що Гречишкине — козацьке село. Відповідно до офіційних документів, воно виникло в 1699 році, але історики та краєзнавці стверджують, що поселення з'явилося ще раніше — за часів Булавіна, і було названо за ім'ям одного з козаків — Гречишкина. Його сімейство розросталося протягом століть. У 70-х роках минулого століття, наприклад, прізвище Гречишкин мали вже майже 90% жителів села. Сьогодні Гречишкиних поменшало — лише 30%, проте такого показника не має жоден із населених пунктів області.

— У нас тільки в сільраді з чотирьох штатних працівників — троє Гречишкиних. Тільки я — Ларін, та й то через те, що народився в іншому місці, — сміється Іван Іванович. — Є повні тезки за ім'ям, по батькові та прізвищем, тому в списках на виборах кожному з них привласнюються додаткові номери: Гречишкин-1, Гречишкин-2... Та однаково часом буває плутанина. А от населення у своїх визначеннях не помиляється, бо користується вуличними прізвиськами.

Як би реформа не наробила лиха

— Якщо реформування сільських рад відбудеться за тим сценарієм, який пропонує сьогодні уряд, багато сіл просто загине, — вважає голова.

— А от якби в нашої громади було більше фінансових можливостей, — веде далі Іван Іванович, — я б передусім створив при сільраді комунальне підприємство, яке б мало трактор, машину, необхідне устаткування. Іноді, буває, взимку так замете, що світа білого не видно. Дороги від села до села розчищати нема чим, доводиться випрошувати транспорт у приватників. А так ми б ні від кого не залежали. Своїм транспортом і сміття вивозили б, і ритуальні послуги надавали. Хоч яка сумна статистика, але доводиться констатувати: за рік у нас помирає до 50 осіб. Самотніх старих людей ховаємо за свій рахунок. Отож, якщо реформа дасть органам самоврядування більше можливостей і прав, гадаю, село житиме і розвиватиметься.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.
Фото автора.

ФАКТ

Цього року за рахунок сільського бюджету відкрили дитячий садок «Теремок» на 20 дітей, відремонтували сільраду, закупили шифер для даху клубу.

ТОЧКА ЗОРУ

Голова сільської ради Іван ЛАРІН:

«Життєва практика вже не раз підтверджувала істину: коли об'єднуються кілька сіл, розвиток, як правило, переважно одержує центральна садиба. Тут зосереджується інфраструктура, створюються робочі місця тощо. До віддалених сіл гроші не доходять, тому вони приречені на вимирання. Тут потрібний дуже зважений підхід, тому сподіваюся, що проект реформи буде ще раз переглянуто з урахуванням усіх зауважень.

Шкідливе виробництво зібрало сход села,

або Чи відповідатимуть горе–бізнесмени за свій цинізм та нахабство

Біля прохідної колишньої цегельні в селі Слобідка Оленівська Кам'янець-Подільського району, що на Хмельниччині, нещодавно зійшлася обурена громада** (на знімку). **На цей сход людей привела надзвичайна подія: у приміщенні без жодних дозволів почало незаконно працювати нове виробництво. «Воно дуже шкідливе», — заявляють селяни.

— У Дунаївцях проти цього заводу люди боротися, ми самі бачили, як вони на трасі під машини лягали, — нарікала Валентина Чечетова.

— Уже кілька днів через ці викиди маємо важкі розлади здоров'я. У односельчан нудота, блювання. Чому ніхто не інформував громаду, не провели громадських слухань? Хто б погодився терпіти таку наругу над своїм здоров'ям? — запитувала Світлана Яблонська.

Медпрацівник Світлана Чечетова перед усім селом засвідчила: після того, як кілька ночей поспіль завод працював, у працівників медпункту побільшало викликів, особливо до людей, котрі мають серцево-судинні хвороби. У декого з пацієнтів сталися гіпертонічні кризи. А більшість селян скаржилися на важкий головний біль, нудоту, пирхоту в горлі. Вона поінформувала: при виробництві пінопласту є викиди шкідливої речовини стиролу, що спричиняє ускладнення. А довготривалий вплив виробництва ще негативніший, наголосила вона.

— Ми не дамо їм тут працювати, — заявили селяни. — Перекопаємо дорогу, не пустимо ні з території, ні на територію... Хай краще відновить роботу цегельня! Он возимо цеглу із сусідніх районів!

Як з'ясувалося, цегельний цех кілька років тому припинив роботу, робітники, в тому числі й зі Слобідки-Оленівської досі не отримали зарплату. Підприємство заборгувало й перед сільським бюджетом, кажуть депутати місцевої ради. Вони припускають: щоб виправити ситуацію, власник Володимир Мужило (людина в краї відома, обирався депутатом) вирішив здати в оренду приміщення цегельні. У договорі йдеться: «під складування продукції».

Тим часом замість складу запрацював цех із виробництва пінопласту. «Це з тих обрізків, які сюди перевезли з Дунаївців», — розповідають селяни. Дехто з них отримав тут робоче місце, але громада тому не рада. Мешканці Слобідки вважають, що їх хочуть нахабно обкрутити круг пальця, і вже звернулися з листами до районної державної адміністрації, районної ради, санітарного лікаря району.

— Лист громади в районну раду надійшов восьмого грудня, — підтвердив Іван Романчук. — Ми не усунулися, а працюємо разом з РДА, створено тимчасову комісію, поінформовано обласну владу. Наша позиція така: цього виробництва в нас не може бути.

На одному з економічних форумів американський експерт Расті Брукс порадив владі міста та району надавати дозволи на розташування в краї лише «красивої» промисловості, з огляду на те що край туристичний, у ньому є два національні заповідники — історико-архітектурний та природний.

Принаймні представник товариства запевнив: вивеземо звідси все, але на це нам треба тиждень-два.

Люди намагалися проникнути на територію цеху, щоб на власні очі переконатися, чи є там сировина, робітники, але їм заявили: всі двері замкнено, треба їхати по ключі. Вони начебто зберігаються в однієї з мешканок Слобідки. Та селяни їх не дочекалися...

Їм невтямки: чому дедалі частіше стають можливими отакі хитромудрі оборудки бізнесу, чому він поводиться цинічно й нахабно щодо громади та місцевої влади. «Не інакше, його «кришують», — припускають у Слобідці.

Віра ШПИЛЬОВА.
Фото автора.

ТОЧКА ЗОРУ

Головний санітарний лікар району Олег КЕРНИЧНИЙ:

«Наші спеціалісти під час перевірки виявили обладнання, яке може використовуватися для виробництва полімерних матеріалів. Дозволів на таке виробництво ми не давали. Та й не можемо дати: для такого цеху санітарно-захисна зона повинна становити не менше 300 метрів від житла, а тут лише 180. Винесено постанову про його закриття. Якщо цього не зроблять добровільно — звернемося до суду.

Закарпаття за рік до виборів: два кольори мої, два кольори...

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Сучасне Закарпаття унікальне в політичному плані на фоні решти регіонів України. Тут найчіткіше оформилася двопартійна система з двома домінуючими силами та певним шлейфом їхніх сподвижників. В обласній (а також у районних і міських радах) представлено сім основних партій. Меншою мірою це помітно в селищних і сільських радах, оскільки там останні вибори відбувалися на суто мажоритарній основі, але тенденція і там та сама (тобто політична структуризація відбувається навіть на рівні сіл) — за більшістю депутатів негласно стоїть одна або інша з двох провідних сил. Це «Єдиний центр» і Партія регіонів.

Фіолетово–жовто–білі

«Єдиний центр» провів до обласної ради найбільшу фракцію. Саме навколо неї склалася неформальна більшість, що дозволила лідеру обласної парторганізації Іванові Балозі очолити раду. Схоже, саме на Закарпатті відпрацьовувалися новітні виборчі технології, які буде активно застосовано на наступних парламентських виборах уже по всій Україні.

Якщо в облраді попереднього скликання фракція мала окремих депутатів, які дозволяли собі фрондувати проти позиції керівництва, зараз це абсолютно виключено. Адже майже всі депутати пройшли до ради не так за рахунок власних заслуг і популярності (хоча багатьом цього не позичати), як за рахунок дуже ретельної командної гри. Під час виборчої кампанії ставку було зроблено на індивідуальну роботу з виборцем. «Подвірний обхід» мав місце не один раз, а мінімум двічі, а в окремих випадках — і більше разів. До того ж це відбувалося не тільки в селах, де всі всіх знають, а й у найбільших містах області — Ужгороді та Мукачевому, де агітаторам довелося особливо попотіти.

ОСОБЛИВОСТІ

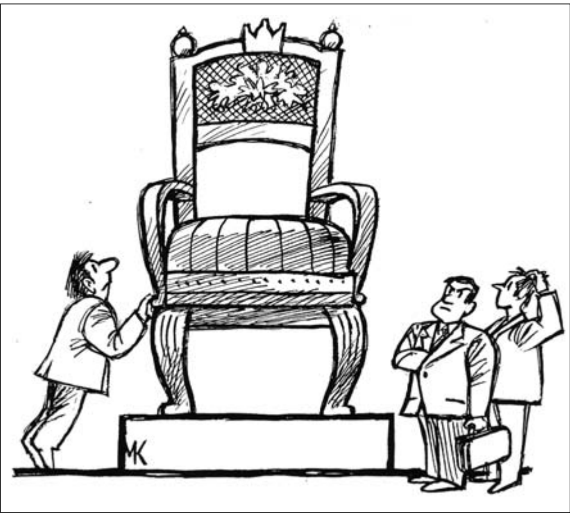
До партійного списку «Єдиного центру», а також до списку мажоритарників потрапили тільки люди, міцно пов'язані між собою родинними, бізнесовими чи дуже тривалими товариськими зв'язками (на патріархальному Закарпатті ще збереглося таке поняття, як дружба, навіть у політикумі).

Блакитно–білі

Не менш серйозною політичною силою Закарпаття є Партія регіонів. Нинішній голова ОДА Олександр Ледида очолює цю парторганізацію ще з допомаранчевих часів, був народним депутатом. Якщо на всеукраїнському рівні ця сила має репутацію партії великого капіталу, то на Закарпатті це партія середнього й дрібного бізнесу (оскільки великого тут практично немає).

Обласна парторганізація навіть під час виборів за партійно-пропорційною системою завжди робила ставку саме на індивідуальності конкретних кандидатів, на їхню впізнаваність, комунікабельність, наявність широких родинних та інших зв'язків, ділову репутацію.

Під час парламентської кампанії організація зможе опертися на свій кадровий резерв. Більшість районних адміністрацій очолюють регіонали.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

За результатами парламентських виборів в області можуть відбутися серйозні кадрові зміни. Плюс до початку офіційного старту кампанії партія влади має можливість цілком законно підняти свій рейтинг різними точковими рішеннями, спрямованими на покращення ситуації у різних населених пунктах.

ТЕНДЕНЦІЇ

Партія регіонів активно шукає нові обличчя із числа перспективної молоді та жінок. Ще одним електоральним резервом вважається робота з угорською і румунською громадами області.

Решта

Після виборів «Єдиний центр» зміг забезпечити собі впливові посади не в останню чергу завдяки порозумінню з місцевою «Батьківщиною». Вона показала досить високі результати на виборах за партійними списками, але за мажоритарною системою провела значно менше депутатів, ніж партії-фаворити.

Незначні за чисельністю фракції мають в облраді «Сильна Україна», «Фронт змін», Партія угорців України та Демократична партія угорців України. Пройшов і один депутат-мажоритарник, який минулого скликання входив до фракції соціалістів.

Через відсутність гострих протистоянь на Закарпатті не відчувається напруження у зв'язку з початком (хай не де-юре, але де-факто) парламентської кампанії. Неодмінно висуватимуть своїх кандидатів і «Батьківщина», «Фронт змін», «УДАР Кличка», «Свобода».

Досить неоднозначна ситуація у місцевої «Сильної України». Рядові партійці проти злиття з Партією регіонів. Попри загалом провладний характер партії, жоден її член не ввійшов до якихось владних структур в області, хоча такі пропозиції робилися. Організація налаштована на роль конструктивної опозиції і прихід до влади цілою командою, а не окремими членами.

Певну інтригу можуть внести ще окремі фігури, здатні піти самовисуванцями по окремих мажоритарних округах, як-от екс-голова Ужгорода Сергій Ратушняк. А проте харизматичні одинаки не на часі. Майбутні вибори будуть командною грою.

Загалом же результати парламентських виборів на Закарпатті цілком прогнозовані ще за одинадцять місяців до голосування. Оскільки в області вибори давно перетворилися на бізнес-кампанії, усе вирішуватиме ресурс виборчих фондів. І, звичайно, уміння оптимально розпорядитися наявними коштами. Основні масові агітаційні заходи відбуватимуться у рамках численних фестивалів. Останніми роками їх проходить до трьохсот за рік — у більшості великих сіл, не кажучи про майже всі міста та селища. Оскільки нове виборче законодавство дозволяє дарувати електорату різні сувеніри (аби лише вартість одного не перевищувала тридцяти гривень), на Закарпатті цю новелу буде використано максимально повно. Дещо пожвавиться суттєво охляла за минулий рік преса, хоча дедалі більшу роль уже відіграватиме Інтернет.

ПРОГНОЗ

Між двома найсильнішими партіями давно існують домовленості про розподіл між ними шістьох мажоритарних округів в області (по три на кожну?) і невтручання у виборчі кампанії одне одного. Решта партій навряд чи зможуть створити якусь конкуренцію двом фаворитам.

Сергій ФЕДАКА,
професор Ужгородського національного університету.

«Еталон» тримає марку

Автобусоскладальні підприємства корпорації «Еталон» підбили підсумки року, що минає, й озвучили свої плани на майбутнє.

Цього року автозаводами корпорації було реалізовано близько 1,5 тисячі одиниць автотранспортних засобів під власною торговельною маркою. Це на понад 60 відсотків більше, ніж було торік.

— Але досягти показників 2008-го ми не змогли, — розповів під час «підсумкової» прес-конференції президент корпорації Володимир Бутко. — У 2007 і 2008 роках складали по три тисячі автобусів за рік. На сьогодні досягли лише 50 відсотків цих обсягів. І хоча минулоріч ми ставили перед собою плани: отримати плюс десять відсотків рентабельності, на жаль, цього не сталося. Для того щоб зберегти ринок, іноді навіть торгували зі збитком.

Тим часом це не перешкодило підприємствам корпорації підготувати, так би мовити, новорічний подарунок для українців. Учора широкій громадськості було представлено новинку року: міжміський автобус А08120 із квітковою назвою «Троянда». Створили його одразу у двох модифікаціях. У кожній — по 37 місць для сидіння. Однак різниця в тому, що одна «Троянда» перевозитиме лише сидячих пасажирів, а її інша «версія» зможе транспортувати ще до 20 стоячих. Таких машин у межах СНД начебто ще немає. Тож у тому, що модель буде затребувана, сумнівів не виникає.

Нині «Троянда» проходить випробування й сертифікацію. Глава правління ЗАТ «Бориспільський автозавод» і ЗАТ «Чернігівський автозавод» Валерій Купцов сподівається, що в майбутньому ця машина стане, як раніше казали, нашим «Ікарусом».

Знаменним рік, що минає, для корпорації був ще й тим, що її підприємства не зупинилися у своєму технічному розвитку. Складено цілу програму із закупівлі нового обладнання. Але й це ще не все.

— Якщо казати про хороше, то ми не тільки зберегли свій колектив, а й зробили акцент на майбутніх кадрах, — зазначає Володимир Бутко. — Уклали договори на підготовку кадрів із профтехучилищами та технічним університетом у Чернігові. Сьогодні вже 18 майбутніх випускників технічного університету проходять практику на трьох наших підприємствах. Сподіваємося, що це люди, які в майбутньому стануть керівниками.

До речі, планів на майбутнє в «Еталона» чимало. Уже наступного року очікується презентація тролейбуса українського виробництва. Крім того, кипить робота над створенням автобуса на газовому двигуні.

Нагадаємо: до складу корпорації «Еталон» входить 21 підприємство. Основні напрями діяльності: автобусо-, тролейбусо-, машинобудування, складання і складська логістика.

Тетяна СУВОРОВА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

АКТУАЛЬНО

Лісосмуги пропонують закріпити за орендарями землі

Оскільки ці землі запасу залишаються безгоспними

На останньому засіданні Координаційної ради з питань місцевого самоврядування при голові облради обговорювали стан утримання та догляду за полезахисними лісосмугами на території Кіровоградщини.

Голову обласної ради Миколу Ковальчука **(на знімку)** турбує невтішна динаміка самовільних порубок у лісосмугах (лише за два тижні складено 15 протоколів) і плачевний стан більшості з них. Лісосмуги, як землі запасу, по суті, залишаються безгоспними, і це, за визнанням присутніх, проблема загальнодержавна, оскільки не розв'язана законодавчо. Ці насадження досить часто залишаються нічийним майном, бо їхні балансоутримувачі не відомі.

Якщо сьогодні не знайти їм господарів, завтра може бути вже пізно. Красномовний приклад на підтвердження цього навів директор ТОВ «УкрАгроКом» Анатолій Кузьменко, розповівши, як три роки тому вітри знищили на його полях 800 гектарів буряків. Лише доглянуті, правильно розчищені посадки могли тоді захистити рослини від вітровію.

Полезахисні лісосмуги — невід'ємна складова полів, говорили присутні. Їх головна функція — захист ґрунту від водної та вітрової ерозії, підвищення врожайності сільськогосподарських культур. Значна їх частка в області розташована серед масивів орної землі, тож найбільш ефективним і найменш конфліктним шляхом забезпечення належного утримання лісосмуг було б закріплення їх за орендарями орних земель.

Лариса РОМАНЮК.
Фото автора.

У СІЗО надаватимуть медичну допомогу за кошти пацієнта

Парламентський комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності рекомендує Верховній Раді прийняти за основу законопроект щодо забезпечення конституційних прав заарештованих осіб на медичну допомогу та віросповідання (реєстр. №9206).

Автор проекту закону народний депутат Володимир Олійник пропонує доповнити статті 9, 11 Закону «Про попереднє ув'язнення» та статтю 43 Кримінально-процесуального кодексу положеннями щодо права осіб, взятих під варту, на вільний вибір і допуск у слідчий ізолятор лікаря для надання медичної допомоги за кошти пацієнта, а також священнослужителя для відправлення релігійних таїнств і обрядів.

Внесення таких змін, за словами народних обранців, пов'язано з відсутністю у зазначених нормативно-правових актах чіткої регламентації механізму вимагання цих послуг з боку утримуваних в слідчих ізоляторах (підозрюваних, обвинувачених та підсудних). Адже ці особи фактично не мають відповідних правових важелів, за допомогою яких мали б змогу отримувати належні медичні послуги та відправляти релігійні обряди.

Вл. інф.

Міністр охорони здоров'я України Олександр Аніщенко заявляє, що зйомка в камері колишнього прем'єра Юлії Тимошенко в СІЗО проводилася з метою фіксації умов її утримання *(УНІАН)*

1 мільярд 101 мільйон гривень становить загальна сума більш як 98 тисяч позовних заяв, що їх подали мешканці Житомирщини до судових інстанцій щодо чорнобильських виплат, *повідомляє наш кореспондент Олексій Кавун*

Заслужена прибавка для святкових покупок

У грудні зарплата працівників маріупольського «Азовмашу» збільшилась у середньому на 10 відсотків, а висококваліфікованих фахівців ремонтних служб — до 30 відсотків. Це стало можливим після того, як підприємство досягло рекордних у своїй історії показників роботи.

Токар Олександр Магдич — один із кращих фахівців механічної дільниці ремонтно-монтажного цеху № 157. Сюди прийшов одразу після закінчення училища й ось уже 32 роки працює на одній дільниці. «Азовмашу» не зраджував навіть в 90-ті, коли на підприємстві місяцями не виплачувалася зарплата. Сьогодні поруч із Олександром Івановичем трудиться його син Іван.

Деталі, які виточує Магдич, часом унікальні. Тому таких цінних фахівців, як мій співрозмовник, підвищення зарплати стосуватиметься передусім. Адже підхід до кожного залежить від внеску працівника в спільну справу.

«Це правильне, гарне рішення, — переконаний Олександр Іванович. — Особливо приємно, що прийняте воно в період, коли в пресі, на телебаченні політики нагнітають пристрасті з приводу економічних негараздів. Якщо нам підвищують зарплату — отже, «Азовмаш» твердо стоїть на ногах».

«На «Азовмаші» з 1 грудня відбулося підвищення зарплати, і те, що висококваліфікованим ремонтникам її підняли на 20—30 відсотків, стимулює нас, змушує працювати ще краще. Ми відчуваємо увагу керівництва до ремонтної служби, — каже начальник цеху Олександр Мамій. — Адже відповідальність на нас дуже велика. Устаткування, що обслуговують наші фахівці, вимагає індивідуального підходу й високої кваліфікації».

Новину про підвищення заробітної плати цими днями обговорюють і в інших підрозділах машинобудівного підприємства. Азовмашівці розцінюють цю подію як найважливіший крок керівництва підприємства до поліпшення соціального становища трудящих. Протягом багатьох років компанія проводить цілеспрямовану політику в цьому напрямі. Перед прийняттям нової соціальної програми економічні служби підприємства провели широкомасштабний аналіз заробітної плати працівників провідних професій порівняно з її рівнем у представників тих само професій на великих металургійних і машинобудівних підприємствах області. Підсумки дослідження виявилися приємними для маріупольських машинобудівників, які одержують винагороду за свою працю вищу, ніж їхні колеги.

Проте керівництво підприємства ухвалило відповідальне рішення збільшити рівень заробітної плати, причому не тільки працівникам основних професій. Особливу увагу приділили допоміжним робітникам, лінійному персоналу цехів, інженерно-технічним працівникам — для цих категорій трудящих зарплата зросла в середньому на 10 відсотків. Відзначено провідних спеціалістів підприємства «АзовЕлектроСталь» і ГСКБВ, що входять до складу холдингу. Висококваліфікованим працівникам ремонтних служб заробітна плата збільшена в середньому на 20—30 відсотків. Підвищення проводиться диференційовано з урахуванням продуктивності праці та внеску кожного в спільну справу.

«Збільшення фонду оплати праці стало можливим завдяки успішній роботі всього комплексу «Азовмашінвест Холдинг», перспективам його роботи найближчим часом на ринку вагонобудування та важкого машинобудування, — зазначив президент ВАТ «Азовмаш» народний депутат України Олександр Савчук. — Сьогодні підприємство є визнаним лідером машинобудування України й провідною машинобудівною компанією СНД. Успішна робота колективу, від робітників до інженерно-технічних працівників, маркетингової служби, менеджменту, дала змогу домогтися видатних результатів, що перевищують усі показники минулих років. Ми чудово розуміємо, що тільки ефективна й високопродуктивна праця дає можливість вирішувати соціальні питання, у тому числі й зростання матеріального добробуту трудящих».

Приклад «Азовмашу», що досяг найвищих за свою історію результатів роботи, на тлі тривожних новин, які надходять з інших підприємств галузі, — скоріше виняток, ніж правило. «Це важливий крок для закріплення кадрів, — вважає майстер ремонтно-монтажного цеху № 157 Неллі Панфілова. — Адже з кадрами ремонтних служб бувають проблеми. І ті, хто зберіг вірність професії, не пішов на інші підприємства, відчувають свою затребуваність».

«Хоча сьогодні ситуація в економіці залишається складною, робота азовмашівців заохочується поліпшенням матеріального становища. Ми розуміємо, що успіхи, процвітання «Азовмашу» забезпечуємо самі. І наше майбутнє залежить від роботи кожного з нас. Тому й подальше зростання зарплати та соціальних гарантій ми пов'язуємо із самовідданою, якісною працею, високою самовіддачею. Адже «Азовмаш» — це наш другий дім, майбутнє наших дітей, наших сімей, важливе містоутворююче підприємство Маріуполя», — так оцінюють соціальну політику підприємства слюсарі-ремонтники цеху № 159 Леонід Слесаренко та Віталій Натягайло.

Новий рік у колективі зустрічають у піднесеному настрої і приємних турботах. На підприємстві розраховують, що нинішня прибавка до зарплати — не остання: є всі передумови, що наступного року винагорода за висококваліфіковану працю стане ще вищою. Адже портфель замовлень на 2012 рік і збільшення випуску вагонного литва вже в першому кварталі дадуть змогу збільшити обсяги виробництва.

Ліна КУЦ.

ЦИФРИ ТА ФАКТИ

За 11 місяців 2011 року у ВАТ «Азовмаш» реалізовано продукції на суму 8,6 мільярда гривень (в 1,9 разу більше, ніж у попередньому році), у ПАТ «АзовЕлектроСталь» — на суму 3,4 мільярда гривень.

Продуктивність праці, порівняно з таким само періодом минулого року, зросла практично удвічі.

Носівській селекційно-дослідній станції — 100 років!

Сторіччя від дня утворення відзначила Носівська селекційно-дослідна станція Чернігівського інституту агропромислового виробництва НААНУ (с. Дослідне Носівського району). В урочистому засіданні науково-технічної ради цієї наукової установи з нагоди ювілею взяли участь академіки Національної академії аграрних наук України, доктори сільськогосподарських наук, представники влади та місцевого самоврядування.

— Завдяки щоденній копіткій роботі селекціонерів станції не лише область, а й уся країна збагатилася новими ефективними сортами зернових та овочевих культур, — зазначив на ювілейному заході заступник начальника головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Олександр Савченко. — На сьогодні понад сімдесят відсотків плівчастих вівсів, що сіються в країні, виведені на Носівській селекційно-дослідній станції, а по голозерним вівсам станція взагалі є піонером у нашій державі.

Як зазначалося у виступах, наукова установа під Носівкою справді здійснює велику насінницьку роботу як стосовно сортів власної селекції, так і інших культур. Щорічно в дослідному господарстві вирощується 150—200 тонн оригінального та 600—800 тонн елітного насіння, яке реалізовується в переважну більшість областей України. Зокрема, у 2010—2011 роках насіння озимого жита та тритикале, вирощене тут, поширене в 12 областях, вівса — у 18, ярого ячменю — у 7, конюшини та люцерни — у 5 областях. Загалом за весь час роботи на станції створено і зареєстровано 70 сортів різних сільськогосподарських культур.

До Реєстру сортів рослин України на 2011 рік, наприклад, занесено близько 40 сортів, створених носівськими селекціонерами. У Чернігівській області близько 60% посівів жита, 90% — вівса, 20% — ярого ячменю, конюшини, цибулі засівають сортами носівської селекції.

Під час святкування ювілею був зроблений огляд роботи Носівської селекційно-дослідної станції за минуле сторіччя. Незважаючи на економічну скруту 1990-х років, нині науковий підрозділ набирає позитивної динаміки у своїй роботі. В колективі сьогодні працює 44 працівники. Із них — 18 наукових співробітників, у тому числі, один доктор та 6 кандидатів сільськогосподарських наук. Сьогодні успішно продовжують традиції своїх попередників селекціонери Віктор Скорик, Олександра Матрос, Микола Сардак, Анатолій Боженко, Надія Горган та інші. Вони отримали Почесні відзнаки Національної академії аграрних наук України, «Знак Пошани», Почесні грамоти Міністерства аграрної політики України, районної ради та адміністрації.

У ході святкування ювілею було відкрито меморіальні дошки першому директору і організатору станції професору Сергію Кулжинському та видатному вченому світового рівня, академіку Костянтину Гедройцу, який працював на дослідній станції у 1912—1929 роках.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

На знімку: син доктора сільськогосподарських наук С. Кулжинського Сергій Сергійович відкриває меморіальну дошку батьку.

Фото Андрія СЕНИКА.

Олігархом бути не гріх

Гріх — не вміти бути багатим

Так вважає не мільйонер, не власник «заводов, газет, пароходов», а... колишній глава Української греко-католицької церкви Блаженніший Любомир Гузар.

На презентації нової аудіокниги «Суспільство і бізнес» владика поділився думками про роль багатства, яке «є великою спокусою і може довести до гріха, але не обов'язково, бо саме в собі воно не є гріх». Визволяє людину статковиту від лукавого, за словами Блаженнійшого, не кількість грошей: самі по собі вони не роблять когось багатим. Для прикладу: так звані нові українці, «нувориші, які щойно нагромадили кошти і не знають, що з ними робити, вони якось хочуть себе проявити, показати іншим, що вони хтось є, бо мають прекрасні будинки, люксусові машини, але остаточно в душі та людина пуста, нічого собою не представляє». А справді багаті володіють не тільки майном, а й великою душею. Вони свідомі того, «що багатство — це Божий дар і що багатство не є початком усього. Така людина завжди намагатиметься духовно зростати, вона вміє поводитися, вміє пошановувати ближнього, навіть людину дуже-дуже скромну, убогу...».

Для кращого засвоєння релігійного постулату автор аудіокниги навів такий приклад з власного досвіду: колись студентом він працював у готелі, приймав постояльців і навчився оцінювати гостей за їхньою поведінкою. «Люди, які справді багаті, — дуже чемні, розумні, не пхалися, як була якась трудність, терпляче вислуховували, були готові почекати...». Так само поводили себе, каже владика, люди без особливого достатку, але як приходив скоробагатько, атмосфера доброзичливості перетворювалася на грозову: «Одразу страшні вимоги, моментально робіть усе для нього, бо він приїхав великим авто... Одне слово, поводився дико, скажу вам щиро. Таких видно здалеку...».

Ще один приклад з історії. «Венеція — то була країна олігархів. Олігархи — багаті люди, але всі люблять, шанують свою державу, свій народ і працюють на його користь». А тепер те, що видно зблизька, і не з давнини, а із сьогодення. «Те, що ми маємо, — стверджує екс-глава УГКЦ, — навіть негарно називати олігархами. Це є скоробагаті люди, які нагромадили кошти з різних причин, у різні способи. Як вони це зробили, не моя справа судити. Вони скоро назбирали майна, але мають величезну трудність — вони не вміють бути багатими...».

Напевно, навіть той, хто спостерігає за життям вітчизняних товстосумів тільки з картинок у глянцевих журналах чи «Таблоїду», бо навряд чи більшості українців випадає спілкуватися з ними у щоденному побуті, погодиться з Блаженнійшим Любомиром: олігархів, які працювали б на користь свого народу, в нас відшукати ще важче, ніж пропхати сейф з діамантами через вушко голки...

В аудіокнизі «Суспільство і бізнес» автор розмірковує й над такими важливими темами, як протидія економічній несправедливості, моральна освіта багатіїв, співіснування багатих і бідних, зв'язок між гідністю і власністю, благодійність. Один з найавторитетніших духовних лідерів країни не приховує: до нього також часто приходять люди з пропозицією «інвестувати» кошти на його особисті потреби, але він ніколи не приймав для себе «фінансових дарів», а якщо і брав, то одразу попереджав, що гроші підуть на певну церковну чи соціальну потребу. Сказано ж, що багатство не є початком усього, але часто, розділене з ближніми, воно набирає ознак Господнього дару.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Сьогодні «Азовмаш» є визнаним лідером машинобудування України й провідною машинобудівною компанією СНД

Переговори щодо газу зайшли в глухий кут

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Переговори між РФ і Україною щодо газу не вплинуть на стабільність його постачання. Про це повідомив днями журналістам міністр енергетики РФ Сергій Шматко.

«На сьогодні існують дуже надійні міжнародні контракти — база, що гарантує стабільність у кожному разі. Ці переговори не мають стосунку до стабільності постачання», — підкреслив С. Шматко.

Нагадаємо: через невизначеність із ціною на газ двічі відкладався розгляд проекту державного бюджету України на 2012 року, але, зрештою, бюджет прийняли. Напередодні голосування по головному кошторису країни ЗМІ з посиланням на свої джерела в Кабміні повідомляли, що під час засідання Прем'єр-міністр України Микола Азаров констатував: переговори з Росією щодо газу зайшли в глухий кут.

«Путін — дуже важка людина. Коли в нього є якась мета, він її досить жорстко домагається, з ним дуже важко досягати компромісів, і от у цьому труднощі», — сказав М. Азаров в інтерв'ю всесвітньо відомому журналістові Ларрі Кінгу, показаному в четвер в ефірі українського Першого національного телеканала. «У вас виходить?» — запитав Ларрі Кінг і одержав позитивну відповідь. «Виходить. Не завжди так, як хочеться... Намагаємося домовлятися. А куди ми подінемося? Це реальність!» — зазначив глава українського уряду.

Яна СТАДІЛЬНА.

ФОТОФАКТ

У китайському місті Гуанчжоу народилася четверня. Відразу після народження вони важили від 720 до 940 грамів, але завдяки строгому карантину та інтенсивному лікуванню, дві дівчинки і два хлопчики вижили.

Фото Photoshot/Укрінформ.

Різдвяний транспортний колапс

У Франції вже восьмий день страйкують працівники служб безпеки аеропортів. Представники профспілки вирішили не припиняти акцію протесту, незважаючи на тиск з боку французького уряду, і продовжують обстоювати свої вимоги про підвищення заробітної плати й поліпшення умов праці. Раніше керівництво країни заявило, що неприпустимо «робити пасажирів заручниками у святкові передріздвяні дні». Втім, адміністрації аеропортів Франції пообіцяли, що у п'ятницю всі рейси будуть виконані.

Тим часом у Португалії оголошено про початок проведення страйку працівників залізничного транспорту. Якщо компромісу між профспілками й керівництвом компанії не буде досягнуто, то акція протесту триватиме до неділі включно.

Великобританія теж переживе різдвяний транспортний колапс — поїзди не ходитимуть з 24 по 27 грудня. 26 грудня страйкує також лондонський метрополітен.

Вл. інф.

Африканський вертеп з червоного дерева: «Продам дешево — за 40 доларів»

Цього року авторові цих рядків пощастило зустрічати католицьке Різдво в африканській країні Ліберії. Під час ротації українського миротворчого контингенту завдяки військовим кореспондентам «Голосу України» вдалося побувати в цій екзотичній країні.

У Ліберії сповідують християнство, язичництво та мусульманство. Проте найбільше саме християн — до 60 відсотків населення, хоча точної цифри вам ніхто не назве — такого явища, як статистичні дані, в цій країні ще не існує. Далеко не всі мають паспорт, більшість — неграмотні. На виборах ліберійці голосують відбитком пальця, змоченим у чорнило: і писати нічого не потрібно, і двічі не проголосуєш. Тому не будемо описувати їхнє Різдво нашими шаблонами, а подивимося на нього по-африканськи.

У столиці країни Монровії про наближення свята свідчать кольорові лампочки, розвішані між стовпами. Цікаво, що лампочки не декоративні, а звичайні, такі, які ми з вами закручуємо у світильники, тільки пофарбовані у різні кольори. Це неабияка розкіш — електрика з генераторів, тому коштує дуже дорого. Досить кумедний вигляд мають ялинки, які тут встановили за європейською модою у найдорожчих супермаркетах. Такі дерева в Африці не ростуть, тому для більшості незрозуміло, що це за дивина. Ще одне наслідування — Санта Клауси у червоних шубках та теплих капелюхах. Вулицями міста вони, звичайно, не розгулюють, але їхніми зображеннями прикрашено багато будівель. Проте, дивлячись на все це, відчувається, що не так ліберійці святкують головне релігійне свято року.

Для найбідніших, а таких більше половини, це нагода підходити до багатших і казати: «Крістмас (англійською — Різдво)». У такий спосіб випрошувати грошей чи їжі. Українські міліціонери, які в Ліберії служать у місії ООН, розповідають, що напередодні свята відчутно зростає рівень злочинності: намагаються хоч щось вкрасти, аби було з чим відсвяткувати. Так, у четвер у столиці Ліберії Монровії юрба закидала камінням кортеж президента, протестуючи проти того, що вона нібито не заплатила за фарбування стін громадських будівель. Чи матимуть продовження ці заворушення, незрозуміло. Президент пообіцяла розрахуватися з працівниками найближчими днями.

Селяни головний акцент роблять на страви. За кілька днів до Святвечора нам вдалося побувати у селі Занга-таун. Там місцевий староста Джон показав нам, як жінки готують касаву (щось на кшталт картоплі) до святкового столу. На запитання: «Як святкуватимуть?» він відповів: «Будемо цілий день співати пісні, танцювати і ділитися один з одним чимось смачним». Проте одразу ми не зрозуміли його слів, тому Джон та місцеві дітлахи влаштували спеціально для нас імпровізоване Різдво по-ліберійськи **(на знімку)**.

Дорогою від бази українського контингенту до Монровії нам вдалося потрапити у село різьбярів. Тут є майстерня з п'ятишести чоловіків, які під одним навісом виготовляють дерев'яні статуетки, а під іншим — їх продають. Старійшина, якого тут називають «біг бос», розповів, що їхня майстерня існує вже кілька десятків років. Деревину беруть з джунглів. Вартість виробів залежить від дерева, з якого вони витесані. Найпопулярніші породи: червоне та пальмове дерева. Одна й та сама статуетка, вирізьблена з червоного дерева, коштуватиме вдвічі дорожче, ніж з пальмового. На виготовлення фігурки чи маски йде до трьох годин. Цікаво, що працюють майстри великими тесаками, незважаючи на те, якого розміру фігурку видовбують з колоди — велику чи зовсім маленьку.

Вершина майстерності — «монументальна» скульптура із зображенням слона, жирафа та пальмового листя стоїть під навісом-майстернею і не продається. Це місцевий еталон якості та візитівка водночас. Звичайно, художня цінність цих виробів сумнівна, проте наявність таланту та оригінального мислення у майстрів очевидна. В цьому я переконалася, коли зайшла до навісу-магазину.

Там у хлопця на ім'я Абрахам я запитала про те, як вони відзначають Різдво. Хлопець зрозумів запитання по-своєму і приніс десять дерев'яних статуеток. Коли він почав їх розставляти, стало зрозумілим, що це — вертеп **(на знімку)**. Останню фігурку немовляти саме завершував виготовляти напарник Абрахама. Серед статуеток були і Діва Марія, і три царі, і волхви, і навіть ягнята. «За все 40 доларів, — запропонував продавець. — Це з червоного дерева. А є ще з пальмового. Такі вдвічі дешевші». Мене не дуже цікавило торжище, тому запитала, як він відзначатиме Різдво, чи мають вони якусь особливу страву? «Так, готуємо рис, але з запасом. Так, щоб потім ним з усіма поділитися. Ще співаємо хвалебні гімни», — розповів хлопець. Хоча маю зізнатися, що слова його передаю досить приблизно, бо зрозуміти так званий афроінгліш, яким розмовляють у Ліберії, досить складно. Майстер також розповів, що 25 грудня вони вирізьблять Санта Клауса з дерева: «Щоб дітям було весело», — пояснив хлопець.

Тетяна ПАСОВА.
Ліберія.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПЛАНЕТА

Остання путь Гавела

У п'ятницю Чехія поховала свого першого президента Вацлава Гавела, чиє життя пройшло під девізом «Правда і любов повинні перемогти неправду та ненависть».

Ранком труну з тілом покійного перевезли із Празького града до кафедрального собору Святого Віта, де відбулися офіційна церемонія прощання, котра тривала дві години, і літургія.

Рівно опівдні було оголошено хвилину мовчання на знак пам'яті про найлегендарнішого політика сучасної чеської історії, після чого пролунали сирени, а потім задзвонили дзвони всіх празьких соборів і каплиць.

Провести Вацлава Гавела в останню путь приїхали діючі та колишні глави держав і урядів — загалом близько 50 іноземних делегацій на чолі із президентами Франції, Фінляндії, Грузії, Угорщини, Австрії, Словаччини та інших країн. Україну на похоронах Гавела представляв міністр закордонних справ Костянтин Грищенко.

Люди Володимира Путіна

Два ключові призначення на вищі в ієрархії російської влади посади колишніх високопоставлених офіцерів спецслужб значно більше говорять про майбутнє російської політичної системи, ніж політичні реформи Дмитра Медведєва в посланні до Федеральних Зборів.

Указом президента РФ Сергій Іванов, генерал-полковник, колишній заступник керівника Служби зовнішньої розвідки й у минулому друга людина у Федеральній службі безпеки, призначений главою адміністрації, хранителем державної печатки Російської Федерації.

Другий генерал — Сергій Наришкін, випускник вищої школи КДБ, особистий друг і однокурсник Володимира Путіна, обраний новим головою Державної Думи.

Крім корпоративного братерства російської політичної еліти, важливою умовою входження до вищих ешелонів влади є «ленінградська прописка». Нинішня путінська еліта в російській столиці на 70 відсотків складається з вихідців з Санкт-Петербурга. Сергій Іванов і Сергій Наришкін — земляки Путіна, ленінградці за народженням.

Обидва Сергії, Іванов і Наришкін, не мали політичних амбіцій і всім, чого досягли в політичній кар'єрі, зобов'язані Володимиру Путіну.

Щоправда, Сергій Іванов чотири роки тому розглядався як кандидат у президенти, наступник Путіна на кремлівське крісло. Але загибель сина (він, перебуваючи за кермом автомобіля, збив людину на смерть) поховало його бажання стати першим чиновником країни.

Сергій Наришкін, нинішній глава Державної Думи, не був «людиною у футлярі». Й коли виникала необхідність, саме він як глава адміністрації розбирався з політичними супротивниками Дмитра Медведєва та Володимира Путіна. Так, наприклад, Юрій Лужков саме тому, що Сергій Наришкін заявив «про позамежну корупцію в Москві», був відправлений у відставку.

Ці два призначення на ключові посади свідчать, що Володимир Путін почав задовго до президентських виборів формувати свою команду, команду президента РФ.

Властивий силовим структурам авторитарний метод керування переноситься на все суспільство, у тому числі, й на бізнес, а також міждержавні відносини.

Відомий і авторитетний дослідник російської еліти Ольга Криштановська стверджує, що саме тому, що «стратегію розвитку російського суспільства визначають офіцери спецслужб і армії, на перший план пріоритетів державної політики РФ вийшли питання силової безпеки, військової реформи, геополітичного місця Росії у світі».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

У Старому Криму відбувся урочистий пуск природного газу споживачам. Цієї події мешканці міста чекали давно. Відтепер єдиним негазифікованим містом півострова залишився Білогорськ, *інформує наш кореспондент Роман Черьомухін*

Сполучені Штати Америки рішуче підтримуватимуть процес інтеграції України з Європейським Союзом. Про це в інтерв'ю газеті «День» сказав посол США в Україні Джон ТЕФФТ

Миколай–Чудотворець отримав подарунки

Маєток Святого Миколая, що в селі Пістині Косівського району, отримав подарунки від Президента України Віктора Януковича. Про них під час першого районного фестивалю новорічно-різдвяної іграшки, що проходив на території маєтку, повідомив голова ОДА Михайло Вишиванюк.

Першим подарунком став сучасний спортивний майданчик зі штучним покриттям та цукерки для всіх дітей. А другим — розпорядження Кабміну про передачу бюджетних призначень в сумі 2 млн. 285 тис. грн. для розробки проектно-кошторисної документації для будівництва туристично-мистецького комплексу «Маєток Святого Миколая». Проект передбачає будівництво дитячого театру на 300 місць, навчально-оздоровчого комплексу з басейнами, кінноспортивною базою та іподромом, залізничної дороги з казковими станціями, музеїв, містечка майстрів тощо. Окрім того, Святого Миколая планують переселити в кращий будинок, а нинішній віддати під дитячу пошту. Також тут буде пасіка на двісті вуликів (сорок уже є), ставок і подібне господарство в селі Трач, де для дітей вирощуватимуть органічно чисті продукти харчування.

Нагадаємо, що славнозвісний прикарпатський маєток Святого Миколая розташований на території Національного природного парку «Гуцульщина», працівники якого опікуються ним як своїм дитям. Чудотворець мешкає у чудовому збудованому у гуцульському стилі дерев'яному будинку. Перший поверх займають кімната новорічно-різдвяної іграшки та кімната природи. Самі ж апартаменти Миколая — на другому поверсі. Чудотворець приймає дітей у своєму робочому кабінеті **(на знімку)**. Тут він вручає дітям вітальні листівки та подарунки, а непослухам — різочки. Ці різочки діти потім спалюють на Миколаєвому вогнищі. Спалення символізує, що хлопчики і дівчатка щиро розкаялися у своїх провинах і обіцяють позбутися своїх вад.

Особливий трепет у юних відвідувачів викликає опочивальня Чудотворця. Ця кімната й справді має вигляд чарівної — штори з янголятами, снігові візерунки на вікнах, велике дерев'яне ліжко, застелене небесним покривалом, на якому лежать три незвичайні подушечки з різними картинками **(на знімку)**. Якщо Миколай кладе голову на ту, де вишита церковця, то вночі розмовляє з Богом. Якщо на подушечку, де зображена дитина на колінцях зі складеними ручками, — чує всі дитячі молитви і прохання. А якщо з картинкою, де дитина тримає іграшку, — дізнається про її мрії і просить Бога їх здійснити.

Директор парку Василь Пророчук.

У садибі працює також майстер-клас, де досвідчені фахівці навчають відвідувачів своїми руками виготовляти ялинкові прикраси. Тут можна «проїхатися» казковою станцією. Працівники парку розробили для відвідувачів шість еколого-пізнавальних маршрутів.

— Нині на базах відпочинку та у зелених карпатських садибах відпочиває багато батьків з дітьми, яких, практично, нема чим зайняти. Маєток Святого Миколая дає їм можливість цікаво провести вільний час, — розповідає заступник директора НПП «Гуцульщина» Анастасія Костюк. — Зокрема, діти дуже люблять кататися з Миколаєм на бричці, запряженій гуцульськими кониками.

Є, звичайно, люди, які сумніваються, чи добре, що Миколай став реальною людиною — його можна побачити, до нього доторкнутися, заговорити. Однак рано чи пізно і в Україні Святий Миколай мав спуститися з небес, як це він зробив у інших країнах, переконаний директор парку Василь Пророчук. Тож навіщо їхати за три моря, якщо показати дитині диво можна в Карпатах?

До того ж Святий Миколай — розрада і надія для багатьох дітей. Ідею маєтку підтримує багато людей. Скажімо, один чоловік з Вінниці надіслав свої казки в подарунок дітям. Працівники журналу «Барвінок» — примірники свого видання та календарики, підприємці — солодощі. А одна мешканка Дніпропетровщини написала, що ладна працювати хоч прибиральницею в парку, щоб долучитися до творення див.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

Фото автора.

Водоканали «зіллють» в єдину структуру

Рада міністрів АРК ініціювала реорганізацію республіканських підприємств водопровідно-каналізаційного господарства. Постанову про це ухвалила Верховна Рада автономії.

Згідно з документом, 11 водозабезпечувальних підприємств (Алушти, Бахчисарая, Білогірська, Джанкоя, Євпаторії, Керчі, Красноперекопська, Сак, Судака, Феодосії, Ялти) приєднають до КРП «Виробниче підприємство водопровідно-каналізаційного господарства Сімферополя». У Радміні впевнені, що реорганізація сприятиме поліпшенню якості послуг, установленню єдиних тарифів, оптимізації системи водопостачання і водовідведення.

Нині більшість водоканалів збиткова, плата за послуги водопостачання й водовідведення далека від їхньої реальної вартості, а в разі прийняття економічно обґрунтованих тарифів вона стане непід'ємною для споживачів. До того ж різниця в тарифах у різних населених пунктах АРК становить від 2 до 3 гривень за кубометр води (сам тариф коливається в межах 4—7 гривень). Зношування інженерних мереж у кримських містах — понад 75 відсотків, капітальні ремонти майже не роблять. Незадовільний стан труб обертається значними водовтратами.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Крим.

Намальовану поетом ікону зберігають у сільській церкві

Завтра відомому поету-пісняру Тарасу Музичуку виповнилося б 70 років. Волиняни вшанували світлу пам'ять земляка двома творчими вечорами, які відбулися на батьківщині Тараса Григоровича в селі Гараздже Луцького району та в міському палаці культури Луцька.

Бог наділив Тараса Музичука багатьма талантами. Закінчивши акторське відділення Київського театрального інституту імені І. Карпенка-Карого, він грав у виставах Волинського обласного муздрамтеатру, разом з тріо Мареничів працював у філармонії, писав ліричні вірші, гуморески, різьбив по дереву і карбував по металу, гарно вишивав, загалом був людиною творчою і товариською.

Пісні Тараса Музичука «Скрипалю», «Червоні маки», «Мамині рушники», «А я не знав, що ти мене кохала», «Синова молитва», «Лише з тобою» виконують Іво Бобул, Валерій Маренич, Алла Кудлай, Павло Зібров та інші популярні в Україні співаки. Прикро, що досі не видано жодної збірки поета.

Спекотного липня 1995 року родина, друзі, шанувальники його таланту провели Тараса Музичука в останню путь на цвинтар у його рідному селі Гараздже. Перед похоронною процесією несли вирізаний ним хрест. Тепер цей християнський символ супроводжує на вічний спочинок майже всіх земляків поета. А в сільській церкві зберігається намальована майстром ікона Божої матері.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

На знімку: син Тараса Музичука Сергій з юними земляками біля портрета батька в клубі села Гараздже Луцького району.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

У людей буде вимушене новосілля

Кабінет Міністрів України оперативно виділив 3 мільйони 436 тисяч гривень для придбання житла мешканцям Бердичева, які опинилися без даху над головою. Цього, як вважають, має вистачити на купівлю 17 квартир. Триповерхівка в центрі міста давно вважалася аварійною. А коли вночі почувся сильний тріск, на виклик жителів терміново прибула комісія. Висновок був однозначний: людей треба негайно відселяти. Будинок споруджений ще у 1895 році, несучі конструкції зістарилися, все може обвалитися від дощу чи перепаду температур. Людей розселили в гуртожитки навчальних закладів Бердичева. Перевезти меблі допомогли ЖЕКи. Як розповів на позачерговій сесії міськради міський голова Василь Мазур, не всі хотіли перебиратися, але подію нагадування: 1996 року за 80 метрів звідси була схожа ситуація — тоді люди загинули.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Убивство сталося під вікнами міліції

Серед білого дня в історичному центрі Одеси під вікнами кабінетів співробітників Приморського райвідділу міліції було застрелено чоловіка. Обставини злочину невідомі. За однією з версій, застрелений займався незаконними валютними операціями. Раніше в цьому самому районі, за 20 метрів від райвідділу міліції, було скоєно замах на директора комунального підприємства, яке займається питаннями поховань громадян і утримання кладовищ міста. Цей замах досі не розкрито.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ЦИФРА

На 1 мільйон гривень

зменшили за цей рік суму боргу перед працівниками економічно активні підприємства у Кам'янці-Подільському. За словами начальника Головного управління праці та соціального захисту населення Хмельницької облдержадміністрації Світлани Лукомської, це — результат активної співпраці влади з адміністраціями підприємств. Загалом по області впродовж 11 місяців цього року виплачено 12 мільйонів гривень заборгованої заробітної плати та повністю ліквідовано борги на 95 підприємствах.

Віра ШПИЛЬОВА.

На заощаджені гроші придбали ліки і харчі

Завдяки дотриманню стратегії розвитку медичної галузі області цього року вдалося оптимізувати роботу установ та зекономити понад 22 мільйони гривень, каже заступник голови Рівненської ОДА Світлана Сад. Заощаджені кошти спрямовували на придбання медикаментів та збільшення витрат на харчування хворих. Скорочення ліжкового фонду не вплинуло на доступність медичних послуг. Більше того, за 18 мільйонів гривень державних коштів цільової субвенції на медичне обладнання придбали потужні лабораторії та УЗД-апарати, невдовзі медустанови отримають сучасне рентген-обладнання. Ще 3,2 мільйона гривень субвенції отримала медицина області на придбання розхідних матеріалів. Та й місцеві бюджети нинішнього року майже удвічі збільшили фінансування на одного хворого, утричі — для надання первинної медико-санітарної допомоги.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненщина.

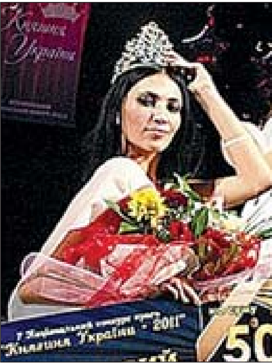
Армійські лави поповнять безробітні

Тернопільський обласний центр зайнятості уклав угоду про співпрацю із 162-м територіальним центром комплектування військових частин Збройних Сил України військовослужбовцями за контрактом. Її предметом є сприяння працевлаштуванню громадян, які перебувають на обліку у місцевих центрах зайнятості. Обидві сторони обмінюватимуться інформацією, консультуватимуть з питань порядку та умов прийому безробітних на військову службу за контрактом. З цією метою будуть організовувати спільні семінари, міні-ярмарки вакансій. Зважаючи на високий рівень безробіття в області, контрактників з Тернопільщини буде немало.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Чудотворець приймає дітей у своєму робочому кабінеті

Конкурс краси оскандалився

Заступник міського голови з питань діяльності виконавчих органів Чернігівської міськради Анна Романова та директор телеканала «Дитинець» Олександр Ломако як чернігівські члени журі Національного конкурсу краси «Княгиня України» заявили про свій протест з приводу визначення його переможців.

Зазначимо, що у Чернігів приїхали змагатися за першість у красі 18 леді з різних міст, де пройшли регіональні відбіркові тури. Головну корону «Княгині України 2011» отримала Юлія Александрьонок **(на знімку)** з міста Києва. Віце-княгинями стали Анна Бойко (Дніпропетровськ), Олена Жук (Луцьк), Наталія Онищенко (Чернівці), Євгенія Козлюк (Рівне). Як вважають чернігівські члени журі, переможці насправді набрали найменшу кількість балів. На їхню думку, результати конкурсу були грубо підтасовані.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.
Фото Мар'яни ХАРДІ.

ФОТОФАКТ

Член президії Третейської палати Віктор Самохвалов, член оргкомітету з'їзду Ігор Дудка та голова оргкомітету з'їзду Олег Прокопчук на III Всеукраїнському з'їзді третейських суддів обговорили проблеми організації діяльності постійно діючого органу третейського самоврядування.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

За новорічним столом закушуйте, але не переїдайте

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Головний позаштатний фахівець із гастроентерології столичного управління охорони здоров'я Ігор Червак рекомендує відмовитися від страв, які довго перетравлюються (смаженого м'яса, солінь, копченостей), не захоплюватися екзотикою, а їсти те, до чого звик ваш організм (віват салату Олів'є»!), у всьому знати міру й дожити до десерту. Якщо ж ви вирішили перепробувати все новорічне меню, робіть паузи на сирі овочі — вони допоможуть шлунку перварити весь обсяг їстівної «радості».

До застільних тостів слід підготуватися заздалегідь. І не тільки записавши їх на папірці. Варто продумати технологію розумного пиття. Головний позаштатний токсиколог столиці Борис Шейман нагадує: «Вино винайшли розумні люди для розумних людей!», і бажає тим, хто відзначає торжество, не зіпсувати його зайвими чарками... До речі, не захоплюйтеся червоним вином. Воно підступне і дуже часто спричиняє мігрень. І не забувайте закушувати...

Будьте пильні! Якщо ваш товариш по застіллю не розрахував своїх сил, допоможіть йому все-таки у тверезому розумі зустріти Новий рік. А для цього рекомендують у склянку холодної води додати двадцять крапель настоянки м'яти або п'ять крапель нашатирного спирту й дати випити захмелілому. Можна ще швидко й сильно розтерти йому вуха, якщо вас до них допустять.

Що ж робити, коли все-таки Новий рік «удався» і вранці відчуваєте, скажемо так, святкове нездужання? Із цим запитанням «Голос України» звернувся до профільних фахівців Головного управління охорони здоров'я Києва. Відповідь була однозначна: не треба було пити! Від усвідомлення цієї помилки навряд чи полегшає тому, хто потерпає від абстинентного синдрому. Принаймні фізично. На такі жертви Нового року й власної нестриманості зглянувся головний позаштатний нарколог столиці Володимир Ярий і порадив:

— Нізащо не похмелятися. У багатьох цей процес перетворюється на сп'яніння. Потрібно наступного дня легко поснідати, і вже після цього вжити таблетку аспірину. Важливо в цей день якнайбільше перебувати на свіжому повітрі й пити багато рідини. А от до традиційних народних засобів, на кшталт розсолу, варто поставитися обережно. Адже похмілля найчастіше буває в людей, у яких є проблеми з артеріальним тиском. От їм капустяний розсіл протипоказаний. Краще пити щойно виважтий апельсиновий сік.

І не тільки 1 січня...

Ольга ВІТЕР.

Нове судно передали замовнику

На Чорноморському суднобудівному заводі завершено будівництво корпусу універсального судна (на знімку) для голландської компанії «DamenShipyardsBergum», призначеного для транспортування сухих вантажів та контейнерів.

На рахунку миколаївських корабелів це вже третє замовлення, виконане за контрактом для згаданої іноземної компанії. Загалом їх п'ять. Перше судно було спущене на воду 2010 року.

З приводу успішної здачі замовлення генеральний директор ПАТ «Чорноморський суднобудівний завод» Валерій Калашников висловив сподівання, що висока якість робіт, виконаних спеціалістами підприємства, у найкоротший час дозволить вийти на повнокомплектне будівництво суден цієї серії.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаїв.
Фото прес-служби Чорноморського суднобудівного заводу.

Окружна позбавить місто транзитних вантажівок

У Дніпропетровську відкрили першу чергу окружної дороги. Це найбільший інфраструктурний проект за 20 років незалежності України.

— До сьогоднішнього дня Дніпропетровськ був єдиним в Україні обласним центром, який не мав своєї окружної, — сказав на урочистостях голова облдержадміністрації Олександр Вілкул.

Довжина нової дороги — 18 кілометрів, вона з'єднає між собою два транзитні потоки — Криворізький та Запорізький. Разом з нею побудували міст через річку Мокра Сура, три шляхопроводи та три дворівневі розв'язки. Дорожнє полотно укладено в п'ять шарів з дотриманням усіх сучасних вимог і технологій, тож новий автошлях є автомагістраллю європейського рівня.

Вся окружна дорога згідно з проектом матиме довжину 64 кілометри. Введення її в експлуатацію дозволить вивести з обласного центру 7,5 тисячі одиниць транспорту щодобового транзитного потоку та зменшити обсяг шкідливих викидів у атмосферу на 230 тис. тонн щороку.

Вартість першої черги «Південного обходу Дніпропетровська» становить 810 млн. грн. Будівництво було розпочато 15 квітня і завершено трохи більш як за 8 місяців. Того дня голова облдержадміністрації вручив відзнаки представникам 37 підприємств і організацій Дніпропетровщини, які брали участь у спорудженні першої черги «Південного обходу». Також відзнаки й нагороди будівельникам вручили начальник Служби автомобільних доріг у Дніпропетровській області Микола Сироватський та голова обласної ради Євген Удод.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

На знімку: символічну червону стрічку тримає в руках голова облдержадміністрації Олександр Вілкул, разом з ним радіють відкриттю нової дороги міський голова Дніпропетровська Іван Куліченко (ліворуч) та начальник Служби автомобільних доріг у Дніпропетровській області Микола Сироватський.

Фото прес-служби облдержадміністрації.

СПОРТ

Вшановували еліту

Учора у приміщенні ЦР ФСТ «Динамо» відбулася прес-конференція голови товариства, народного депутата України Віктора Коржа. Підбивали підсумки визначення найкращих динамівських спортсменів за результатами їхньої участі у головних змаганнях 2011 року.

На початку заходу відбулася церемонія нагородження десятки найкращих спортсменів з олімпійських видів спорту та десятки — з не олімпійських. Детальніше про подію читайте в наступному числі нашої газети.

В «Олександрії» — зміни...

Футбол. Тренера ФК «Олександрія» Володимира Шарана відправлено у відставку. Нині президент клубу Микола Лавренко веде переговори з Леонідом Буряком.

Сам фахівець ці розмови прокоментував для **«Голосу України»** так:

— Справді, перемовини почалися. Однак про те, що я вже став головним тренером «Олександрії», говорити зарано. Триває процес обговорення деталей, умов роботи в команді. Як вона готуватиметься до другого кола чемпіонату і як комплектуватиметься. Коли мене призначать, тоді й можна буде про щось говорити...

Слово — не горобець...

На засіданні контрольно-дисциплінарного комітету ФФУ, зокрема, розглядалося питання про публічні висловлювання президентів клубів «Арсенал» (Київ) і «Оболонь» (Київ) Вадима Рабиновича та Олександра Слободяна. Обговорювалися їхні виступи щодо упередженості українських арбітрів. Обидва були відсутні, надіславши до комітету пояснювальні листи. Рабинович нині перебуває за кордоном, а керманич «Пивоварів» послався на зайнятість у Верховній Раді.

Але відсутність президентів не позбавила їх покарання — кожного оштрафовано на 50 тисяч гривень.

Турнірна хроніка

Спортивна гімнастика. Москва (Росія). Міжнародний турнір на Кубок Михайла Вороніна. Чоловіки. **Кільця**. 1. Олександр Воробйов (Україна) — 15.000. **Бруси**. 3. Олег Степко (Україна) — 15.100. Жінки. Бруси. 3. Христина Санькова (Україна) — 13.625.

Хокей. Чемпіонат ПХЛ України. 22 грудня. «Компаньйон-Нафтогаз» (Київ) — «Донбас» (Донецьк). 4:3 ОТ (1:1, 1:1, 1:1, 1:0). «Сокіл» (Київ) — «Харківські Акули». 6:1 (2:1, 1:0, 3:0).

«Сокіл» — 69 очок, «Донбас» — 57, «Беркут» — 50, «Компаньйон-Нафтогаз» — 33, «Леви» (Львів) — 32, «Харківські Акули» — 26, «Білий Барс» (Бровари) — 10, «Гайдамаки» (Вінниця) — 8.

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. «Миколаїв» — «Будівельник» (Київ). 91:76 (21:22, 21:21, 21:17, 28:16). «Черкаські Мавпи» — «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ). 74:81 (24:24, 15:18, 24:22, 11:17).

Підготував **Віктор БРАНИЦЬКИЙ.**

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...«Варшавка» готова. А дорогу Київ—Чоп завершать навесні

Без офіційних церемоній і перерізання стрічки Укравтодор відкрив рух на відремонтованій автомобільній дорозі загального користування М-07 Київ — Ковель — Ягодин протяжністю 487 кілометрів. У народі її називають «варшавкою». Це найкоротший маршрут автотранспортного сполучення між Києвом і столицею Польщі, тож вона буде активно задіяна під час проведення Євро-2012. Для своєчасної підготовки дороги до чемпіонату ремонтно-будівельні роботи цього року одночасно проводились у Київській, Житомирській, Рівненській та Волинській областях. До ремонту цементно-бетонне покриття, прокладене в 70-х роках минулого століття, не відповідало сучасним вимогам, тому перевізники змушені були використовувати дорогу Київ — Чоп, що призводило до її перевантаження. На автошляху Київ — Ковель — Ягодин шляховики використали новітні технології та матеріали. Загальна протяжність відремонтованих цього року ділянок становить майже 250 кілометрів.

Олексій КАВУН.

Деснянський райсуд Києва амністував Сергія Коваленка, одного з двох міліціонерів, обвинувачених у смерті студента Ігоря Індила. Причиною для амністії стала наявність у нього п'ятирічного сина, *повідомляє «Свідомо»*

Кабінет Міністрів підготує законопроект, який дозволить відновити виплати знецінених заощаджень в установах Ощадбанку та Укрдержстраху колишнього СРСР, повідомив міністр фінансів Федір ЯРОШЕНКО *(ТСН).*

Моніторинг нормативних актів: становлення та перспективи впровадження в Україні

Майбутнє України багато в чому залежить від того, яким буде наше законодавство.

Вимоги сьогодення потребують пошуку нового методологічного механізму аналізу чинних законодавчих актів та прогнозування наслідків його застосування. Таким перспективним напрямком законодавчої діяльності виступає правовий моніторинг як нове бачення вирішення проблем розвитку національного законодавства.

Інститутом законодавства Верховної Ради України досягнуто певних результатів у цьому напрямі, зокрема, видано монографію «Моніторинг ефективності законодавства: мета, критерії, реальність», здійснюється періодичне інформування Апарату Верховної Ради України та громадськості з проблемних питань моніторингу законодавства України, що висвітлюється на сторінках серії видань «Бюлетень моніторингу законодавства України».

Реалізація наукових досліджень проведення ефективності моніторингу законодавства відбувається в рамках постійно діючих конференцій, семінарів та «круглих столів».

Нещодавно за ініціативи Інституту законодавства відбулось засідання «круглого столу» на тему «Моніторинг законодавства: становлення та перспективи впровадження в Україні».

У роботі «круглого столу» взяли участь працівники Апарату Верховної Ради України, провідні вчені, представники вищих навчальних закладів, працівники органів державної влади.

Окреслюючи проблемні питання, учасники «круглого столу» виходили з того, що моніторинг законодавства є пріоритетним напрямком удосконалення вітчизняної правової системи України.

Відкриваючи засідання «круглого столу», директор Інституту законодавства, член-кореспондент НАН України Олександр Копиленко наголосив на необхідності активізації науково-дослідної роботи з питань моніторингової діяльності в Україні та продовженні пошуку шляхів розробки критеріїв оцінки ефективності законодавства України. На його думку, проведення моніторингу законодавчих актів сприятиме поглибленому аналізу можливих результатів у суспільстві та уникненню правових колізій і суперечностей, що періодично виникають у сфері застосування законодавства. У зв'язку з цим об'єктивною потребою є вироблення на національному рівні методики проведення моніторингу законодавства України.

У ході дискусії завідувач відділу моніторингу ефективності законодавства Інституту законодавства, доктор юридичних наук, професор Ніна Нижник звернула увагу присутніх, що моніторинг законодавчого процесу не можна обмежувати тільки аналізом та прогнозами дії нормативних актів, функції моніторингу слід здійснювати ще на «проектному» етапі законотворчості, надалі має здійснюватися постійне моніторингове спостереження за станом законодавчого процесу, засноване на комплексній методиці проведення моніторингу нормативних актів, що використовується як окремими фахівцями, так і спеціалізованими установами.

Учасники засідання зазначили, що важливою складовою, яка сприятиме підвищенню якості чинного законодавства, є поетапне формування організації моніторингової діяльності законодавства в Україні. Зокрема, в. о. завідувача відділу проблем державного управління та адміністративного права Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, доктор юридичних наук, професор Ольга Андрійко підкреслила, що одне з головних призначень моніторингу полягає у визначенні пріоритетних напрямів удосконалення вітчизняного права, встановленні стійких зв'язків між законопроектною та законодавчою діяльністю й остаточними результатами.

Учасники «круглого столу» зазначили, що такі заходи сприятимуть розвитку ефективної системи оптимізації законотворчого процесу, моніторингу галузевого законодавства, підвищення ролі соціального діалогу між органами державної влади та громадськими організаціями.

Безпека на автошляхах — справа державного значення

***У Комітеті з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Верховної Ради України відбулися слухання на тему: «Надання невідкладної допомоги при ДТП та «безпечна автодорога» як елементи забезпечення безпеки дорожнього руху». Активну участь у проведенні цього заходу брали представники громадських об'єднань та організацій. Зокрема й наш постійний автор, голова Громадської колегії незалежних експертів з проблем безпеки дорожнього руху при УДАІ МВС України Олександр ФОМЕНКО* (на знімку).**

— Головним питанням слухань став стан справ з аварійністю на дорогах країни. Хоч як прикро, але за роки незалежності держави, як свідчить статистика, в ДТП загинуло майже 150 тисяч і травмовано понад 1 млн. громадян. В Україні, за даними Європейського відділення ВООЗ, на 100 тисяч населення показник загиблих у ДТП становить 21,5 особи, тоді як у Швеції, Швейцарії, Норвегії, Нідерландах та інших країнах ця цифра наближається до п'яти, тобто вона в чотири з лишком рази менша. А за кількістю загиблих пішоходів у загальній кількості смертельних випадків в автоаваріях Україна на 1-му місці в Європі (частка пішоходів серед загиблих у ДТП у 4—5 разів більша, ніж, скажімо, в Румунії, Словенії, Бельгії, Нідерландах, Швеції, Франції, Італії, Німеччині та інших країнах Європи).

Скажу щиро, було приємно пересвідчитись у розумінні присутніми всієї глибини цієї проблеми, в усвідомленні того, що це справа загальнодержавна, багатопланова і стосується всього населення, всіх структур влади, а також громадськості. Вказувалося на розбалансованість нинішньої державної системи, на необхідність діяльності координаційного центру у сфері безпеки дорожнього руху. Наводився досвід новоутвореного центру в Естонії — Міжміністерського комітету з безпеки дорожнього руху, який фінансується із державного бюджету (аналогічна структура діє і в Латвії). Стан справ з аварійністю спонукає до створення Національної координаційної ради (НКР) з проблем безпеки дорожнього руху при Президенті України. А для повсякденної координації дій і контролю за виконанням відповідного законодавства і рішень НКР потрібен спеціально уповноважений на це державний орган, як передбачено у ст. 3 Закону України «Про дорожній рух». Сьогодні з метою економії коштів ці функції можна було б покласти на ДАІ. Але для цього необхідно прийняти Закон України «Про Державтоінспекцію», яким передбачити надання службі належних прав і повноважень, а також приведення її структури й чисельності у відповідність з покладеними на неї функціями.

Невідомо з яких причин скоротили майже сім тис. штатних одиниць ДАІ (частину передано в інші служби ОВД).

— Олександре Яковичу, значну кількість потерпілих можна було б врятувати, надавши їм вчасну кваліфіковану невідкладну допомогу?

— Так, про це також ішлося на засіданні парламентського комітету. Зокрема, фахівці Національного медичного університету ім. О. Богомольця підтвердили, що жодних проблем з підготовкою кадрів, розробкою методик надання долікарняної медичної допомоги немає.

Мені, зокрема, запав у душу фаховий виступ секретаря Національного комітету Товариства Червоного Хреста України Алли Хабарової. Вона поінформувала присутніх про те, що їхня організація має кваліфіковані кадри (тренерів), є й Концепція розвитку системи підготовки населення з питань надання першої допомоги, а також відповідний Європейський сертифікат на право здійснення такого навчального процесу.

Товариство не раз зверталося до вищих органів влади з проханням створити в Україні єдину державну систему навчання населення методів надання такої допомоги, однак підтримки не отримало. Правда, нещодавно на сайті УДАІ МВС з'явилася інформація, що на Буковині пости ДАІ вже оснастили сучасними комплектами надання першої медичної допомоги, а спеціальні тренери провели навчання особового складу цієї служби. Але це, як то кажуть, крапля в морі. Без підтримки держави, у тому числі фінансової, цю проблему не вирішити.

— Як відомо, значно впливає на рівень аварійності й наше бездоріжжя.

— Це беззаперечний факт. Я був щиро здивований, коли на засіданні комітету заступник голови Державної служби автодоріг Євген Прусенко акцентував увагу присутніх на суттєвому поліпшенні ситуації. За його словами, кількість ДТП через незадовільний стан автошляхів зменшилася з третини аж до двох відсотків. Для необізнаної людини — це вражаючий успіх, тим паче, що й статистика це підтверджує. Проте, як не дивно, в країнах Європи цей показник нерідко сягає 40 відсотків. Невже там дороги набагато гірші, ніж у нас? Я нещодавно проїхав за кермом авто майже дві тисячі кілометрів східними регіонами країни. Так ось, у Харківській і Луганській областях є дороги з «асфальтовим покриттям», якими рухатися просто неможливо — яма на ямі (наприклад, дорога Артемівськ—Лисичанськ). А статистика така «позитивна» тому, що первинні матеріали на місці скоєння ДТП складають співробітниками ДАІ неякісно, необ'єктивно ведеться подальше розслідування причин аварії (до речі, така ж ситуація і з установленням причинного впливу технічного стану транспортних засобів на скоєння ДТП). Зрозуміло, що звинуватити у скоєнні пригоди водія чи пішохода простіше, аніж розбиратися з якістю дорожнього покриття чи технічною справністю автомобіля.

— До речі, на розгляд у парламенті очікують декілька законопроектів щодо підвищення відповідальності за порушення Правил дорожнього руху.

— Як на мене, то справа не в посиленні самого покарання, а в його невідворотності. Адже практично кожен активний учасник дорожнього руху знає, що правоохоронцями виявляється мізерна доля від загальної кількості порушень, у тому числі і таких небезпечних, як перевищення швидкості, рух зустрічною смугою, проїзд перехрестя на червоне світло, ненадання переваги в русі пішоходам. Якби ці порушення виявляли і належним чином оформляли, то державна казна тріщала б від грошей, у свою чергу, аварійність і тяжкість її наслідків невпинно скорочувались би. Зрозуміло, що подібне далеке від реальності, але сьогоднішній рівень технічного прогресу дозволяє значно поліпшити нагляд за дорожнім рухом.

КОМПЕТЕНТНО

Якби ці порушення виявляли і належним чином оформляли, то державна казна тріщала б від грошей, у свою чергу, аварійність і тяжкість її наслідків невпинно скорочувались би.

У Харківській і Луганській областях є дороги з «асфальтовим покриттям», якими рухатися просто неможливо — яма на ямі (наприклад, дорога Артемівськ—Лисичанськ).

Сьогодні в Україні на часі застосування автоматичної безконтактної фіксації порушень ПДР. До речі, при запровадженні такої системи був би корисним досвід Франції, де за три роки скоротили кількість загиблих у ДТП з семи до п'яти тисяч осіб. Звичайно, введення в дію єдиної системи автоматичного контролю обійшлося французьким платникам податків недешево — 134 млн. євро. Але ж за вказаний період сума штрафів тільки за перевищення швидкості сягнула 217 млн. євро. Якби у нас, наприклад, ці штрафи концентрувати на окремому рахунку і використовувати тільки на впровадження системи безконтактної фіксації порушень правил, то з цим завданням можна було б упоратися за 2—3 роки.

— На засіданні комітету, як відомо, лунало чимало критичних зауважень, зокрема й на адресу служби ДАІ...

— Так. І з окремими з них я категорично згоден. Наприклад, невідомо з яких причин скоротили майже 7 тис. штатних одиниць ДАІ (частину передано в інші служби ОВД). І це в період інтенсивної автомобілізації України. Але перш ніж скорочувати, слід було б спочатку щось створити для поліпшення контролю за водіями у транспортних потоках (упровадити згадану вже систему автоматичної фіксації порушень тощо). Адже в тій же Франції навіть після введення в дію подібної системи не стали нікого скорочувати — просто задіяли особовий склад в інших підрозділах саме дорожньої поліції.

Не можна без критики сприймати й факти відновлення роботи стаціонарних постів ДАІ. 50 років тому їх запровадили для того, щоб інспектори були, як то кажуть, на видноті і віддавали честь начальству під час проїздів. Але ж на кожен пост, щоб цілодобово охороняти «будку» і технічні прилади, необхідно задіяти щонайменше 12 інспекторів, не враховуючи командирів.

Скорочення штатів і введення стаціонарних постів призвело до того, що навіть на головних магістралях країни сьогодні вкрай рідко зустрінеш патруль ДАІ. Тож, враховуючи наш менталітет та правовий нігілізм, не впевнений, що за таких умов можна вести мову про поліпшення рівня дисципліни й морального клімату на автошляхах.

Розмову вела Тетяна КОРН.

ДОСВІД

На Буковині пости ДАІ вже оснастили сучасними комплектами надання першої медичної допомоги, а спеціальні тренери провели навчання особового складу цієї служби.

Якби порушення виявляли і належним чином оформляли, то державна казна тріщала б від грошей

Беріть відеокамеру та йдіть контролювати вартових порядку

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

У столиці підвели підсумки конкурсу творчих робіт на тему дотримання прав людини правоохоронцями. Захід проводився у рамках Всеукраїнської моніторингової кампанії «Міліція під контролем». Організаторами виступили «Асоціація українських моніторів дотримання прав людини в діяльності правоохоронних органів» (УМДПЛ) та міжнародний фонд «Відродження». В акції взяла участь велика кількість людей із різних регіонів країни.

Журі визначило переможців у трьох номінаціях: «Українська міліція — крок у Європу», «Іржа міліцейського мундира» і «Народ та міліція — час порозумітися». Під час заходу присутні змогли побачити фото- та відео роботи, поспілкуватися з їхніми авторами, а також почути відгуки експертів стосовно перспектив такої творчої форми контролю вартових порядку з боку звичайних громадян. «На жаль, проблем вистачає. Наприклад, варто лише витратити 10 хвилин часу і простежити за роботою патрульних, і ви зі стовідсотковою гарантією станете свідком несумлінної роботи чи відвертих порушень з їхнього боку», — прокоментував лауреат конкурсу з Миколаєва Андрій Лохматов.

Організатори заходу запевнили присутніх, що цьогорічний конкурс розпочав традицію проведення подібних творчих змагань. «Нині потрібно всім активним і небайдужим громадянам озброюватись фотоапаратами та відеокамерами й вирушати виховувати працівників міліції», — зазначили під час нагородження правозахисники.

На жаль, ситуація з дотриманням прав людини в країні щороку погіршується. За інформацією правозахисників, у 2011 році від насильства в міліції постраждав майже мільйон українців.

За 9 місяців цього року зафіксовано щонайменше 34 летальні випадки, які сталися із громадянами під час їх перебування під юрисдикцією органів внутрішніх справ. Утім, українці намагаються обстоювати свої права. Одні люди беруть у руки відеокамери, щоб фіксувати злочини правоохоронців і робити ці порушення публічними, другі завалюють скаргами державні органи, треті вивчають закони й вирушають інспектувати роботу вартових порядку. Саме такою роботою упродовж двох тижнів займалися волонтери Асоціації українських моніторів дотримання прав людини.

— На жаль, висновки невтішні. Адже міліція не готова до громадського контролю за її діяльністю. Нині склалася ситуація, коли правоохоронці закликають громадян до співпраці, але водночас категорично не сприймають будь-яких форм контролю суспільства над собою. Принаймні про це свідчать результати моніторингу діяльності органів внутрішніх справ протягом 2011 року, — зазначив нещодавно під час «круглого столу» на тему «Дотримання прав людини міліцією: оцінка правозахисників» в Укрінформі член правління асоціації УМДПЛ Володимир Батчаєв.

В. Батчаєв оприлюднив пропозиції, які, на його думку, дадуть змогу за допомогою громадськості зробити діяльність МВС більш відкритою, а відтак ефективнішою, з точки зору служіння інтересам суспільства. Зокрема, цьому сприятиме відновлення повністю заблокованої у 2010-му році роботи мобільних груп за участі громадськості з перевірки діяльності райвідділів міліції. «У вересні 2011 р. МВС створило при обласних управліннях громадські ради, проте вони були сформовані переважно з лояльних до міліції представників бізнес-структур та працівників ЗМІ. Такий недемократичний та протиправний крок зустрів осуд із боку інститутів громадянського суспільства», — сказав правозахисник.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото надав голова правління Асоціації УМДПЛ Олег МАРТИНЕНКО.

Під час нагородження усі присутні мали змогу побачити фото- та відеороботи переможців конкурсу.

Дивна любов до іграшок

СЛІДСТВО ВЕЛИ

У Каховці затримали «домушницю», яка виявилася причетною до половини квартирних крадіжок, що були скоєні по всьому місту протягом чотирьох останніх місяців!

Серед білого дня вона обходила багатоповерхівки, вишукуючи заможні квартири, й спокійно дзвонила у двері. Якщо їхні господарі були вдома, 27-літня гостя видавала себе за жебрачку, випрошуючи щось поїсти. Городяни, особливо чоловіки, охоче ділилися з нею харчами — як не пожаліти гарну, фігуристу зеленооку шатенку, що стоїть біля входу зі сльозами на очах! Але якщо в квартирі нікого не було, «гостя» виймала з кишені чималеньку зв'язку ключів, і по черзі приміряла їх до отвору в замковій щілині — намагаючись якийсь підходив. Упоравшись із дешевим замком китайської «штамповки», злодійка проникала всередину й ретельно обшукувала кімнати, забираючи коштовності, готівку, дорогу техніку та... дитячі іграшки. Остання обставина особливо дивувала і потерпілих, і оперативників — з таким вони ще не стикалися. Але дивна любов до іграшок роз'яснилася не раніше, ніж злочинницю було затримано.

Із серпня до листопада нинішнього року в міліцію Каховки надійшло понад десяток заяв про квартирні крадіжки, скоєні з підбором ключа (йдучи з квартири, красуня завжди акуратно замикала двері, щоб городяни якнайдовше не здогадувалися про візит непрошеної гості).

Свідків цих злочинів зазвичай не знаходилося. Але з огляду на те, що кримінальний почерк виявився подібним, сищики дійшли висновку, що в місті досить професійно «трудиться» один-єдиний злодій. І за базою даних МВС почали одного за одним перевіряти жителів навколишніх населених пунктів, які мали судимості за злочини із проникненням у чужі житла.

Більшість тих, кого перевіряли, з ходу відсіялася — у когось виявилося «залізобетонне» алібі, а хтось давно виїхав до іншої області. Однак згодом пошуковики добралися таки до мешканки сусіднього міста Таврійська, яка облаштувалася у сестри. Під час обшуку в її будинку вилучили два крадені ноутбуки, програвач комп'ютерних дисків, чужі сережки. Й... ті самі іграшки, які викрадачка забирала для того, щоб подарувати улюбленому племінникові 10-річному синові сестри.

Як з'ясувалося, у свої 27 років оригінальна «домушниця» з асоціальної родини тільки один раз невдало спробувала чесно заробити на життя. Після закінчення школи-інтернату влаштувалася барменом у приватне кафе. Та тільки кар'єра робітниці громадського харчування, тільки-но розпочавшись, вже незабаром закінчилася тим, що вона... обікрала квартиру сина свого роботодавця й була засуджена умовно. Однак судимість нітрохи її не налякала: зібравши значну колекцію ключів, колишня барменша приступила до планомірного обходу житлових багатоповерхівок Каховки (в рідному Таврійську вона не скоювала злочинів з остраху бути впізнаною), і «патранню» квартир заможних городян.

— Хоча сестра терміново влаштувала підозрювану на лікування до психіатричної лікарні, після її виписки суд Каховського району санкціонував затримання «домушниці», — продовжує перший заступник начальника Каховського РВ УМВС Херсонщини Володимир Павличенко. — Збитки від кожної крадіжки, вчиненої підозрюваною, становлять від 5 до 10 тисяч гривень, а часом і значно більші.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

СЛУЖБА 102

Правоохоронці прикували себе до самогубця

Вартові порядку Кам'янець-Подільського міськвідділу внутрішніх справ урятували від безглуздої смерті 25-річного кам'янчанина. Того дня молодик зі своїм братом та його дівчиною відпочивали в кафе. Близько 21-ї години чоловіку зателефонувала дружина та повідомила, що хоче розлучитися. Пара прожила в шлюбі півтора року.

Звістка дуже вразила молодика. Сказавши, що йому необхідно побути наодинці, він вискочив на вулицю. Зі сльозами на очах добіг до каньйону річки Смотрич та нахилився через огорожу на краю урвища для стрибка. В цей момент за руку його схопив брат, який разом із дівчиною непомітно йшов слідом. Дівчина тут же зателефонувала в міліцію, вони вдвох уже ледве втримували хлопця. За лічені хвилини на місце події прибув наряд патрульно-постової служби. Інспектори Юрій Панчук та Анатолій Яворський прикували себе наручниками до чоловіка та впали на землю, тримаючись один за одного, намагались своєю вагою втримати завислого над прірвою. Тим часом слідчо-оперативна група за допомогою троса взялася витягувати хлопця. Завдяки злагодженій роботі молоде життя було врятовано.

Віра ШПИЛЬОВА.

Переховувався від правосуддя 11 років

Працівники калуської міліції затримали в Дніпропетровській області чоловіка, якого 11 років розшукували за вбивство людини. Про це «Голосу України» повідомив керівник СГЗ УМВС в Івано-Франківській області Василь Гультайчук. Ще в 2000 році на автобусній зупинці між двома компаніями виникла бійка. В результаті 23-річний юнак двічі вдарив супротивника ножем, від чого той помер на місці. Міліціонери оперативно встановили особу зловмисника, але йому вдалося втекти з міста, а потім і з України. Відтоді чоловік був оголошений у розшук.

Нещодавно правоохоронці дізналися, що він переховується в Росії під чужим прізвищем. Зловмисника заарештували під час відвідин родички в Дніпропетровській області .

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Напав... сам на себе

Ця історія почалася із заяви 18-річного хлопця, який стверджував, що коли повертався увечері з райцентру додому, на нього напали троє незнайомих. Задовольнившись його мобільним телефоном, утекли. На підтвердження своїх слів показав оперативникам порізи на долонях обох рук та одяг, продірявлений ножем.

Але сучасну модель мобільного телефону вдалося знайти досить швидко: ним користувався житель райцентру. Той пояснив, що знайшов його кілька днів тому рановранці. Як виявилося, саме там, де проїжджав заявник. А той, отримавши направлення на судово-медичну експертизу, так і не доїхав туди, бо зрозумів: якщо на руках порізи свіжі, то на грудях, куди, за його словами штрикали нападники, вони давні й майже загоїлися. Були й інші обставини, які змусили заявника розповісти правду: повернувшись того вечора додому, він виявив, що загубив телефон, який належав його родичу, і, щоб уникнути з'ясування стосунків, вигадав історію про розбійний напад.

За завідомо неправдиве повідомлення про вчинення злочину стаття 383 Кримінального кодексу України передбачає покарання від виправних робіт до позбавлення волі на термін до 5 років.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

На розвиток українського кіно в Державному бюджеті 2012 року передбачено виділити 176 мільйонів гривень

25 грудня в столичному театрі імені Івана Франка відбудеться прем'єра дитячого мюзиклу «Попелюшка» (текст Євгена Шварца, музика Юрія Кондратюка та Вікторії Васалатій)

З гранатою — під танк

Сталося те, до чого більшість «периферійних» письменників не була готова, себто зміна керівництва у Національній спілці письменників України: посаду голови, замість Володимира Яворівського, обійняв Віктор Баранов. Ось із цього приводу кілька міркувань, не таких уже й суб'єктивних.

І Яворівського, і Баранова знаю ще з кінця 60-х років минулого століття. Обидва були редакторами моїх прозових книжок, обидва друкували мої романи в журналах «Вітчизна», «Київ», обидва схвально відгукувалися про якість там Грищукових літературних опусів.

Одначе ж не про «опуси» наразі мова. Йдеться про тривогу, що опосіла душу й свідомість у зв'язку з переобранням керівництва всеукраїнського письменницького гурту. Хоч тривоги і за Яворівського не бракувало (що ж поробиш, такий уже час випав на нашу долю, таких уже Президентів держави ми обрали!).

За станом здоров'я мені, на жаль, не довелося бути присутнім на письменницькому з'їзді, тому не знаю, чи хоч здогадалися учасники сього зібрання подякувати Яворівському за багаторічну працю на відповідальному посту, за те, що спілка ще жива, ще й досі скликає своїх побратимів на віче, що двоповерховий письменницький особняк так само височіє на Банковій ніким не захоплений, не розтрощений кучмівсько-медведчуківськими або якимись новітніми посіпаками. Чи подякували делегати за збережені та відремонтовані письменницькі будинки творчості в Одесі, Коктебелі, Ірпені? Принаймні в матеріалах з'їзду, опублікованих у пресі, я щось таких слів подяки не завважив, а завважив інше, суто українське — не дуже приховану гризню, «драчку» за булаву, не даремно ж з'їзд тривав так довго!

Колись, ще в Радянському Союзі, я закінчив факультет журналістики й, щоб «зачепитися» за Львів, пішов служити кореспондентом окружної мілітаристської газети. І там відав, зокрема, питаннями культури та літератури, перекладами з української мови на мову російську. Вже мало що пам'ятаю з перекладених мною творів українських поетів (дисидентів навіть!), та рядочок одного з перекладених мною віршів усе ж згадався нині. Не рядочок, а частинка строфи: «Скажи, ты смог бы так? С гранатной связкою — под танк!» Чомусь отой уривочок перекладених багато років тому поезій сплив у пам'яті саме тепер, у з'їздівські дні, гупав у скронях, наче якийсь невідступний рефрен. Наче заклинання. Наче докір урешті-решт.

Чи зумів би я отак? Під танк. Не знаю... Не зумів би, либонь.

А Яворівський? Також не знаю. Зате знаю інше. Коли вибухнув четвертий реактор на Чорнобильській АЕС, Володимир одним із перших літераторів (якщо не перший!), як і Юрій Щербак, на власній автомашині вирушив у саме пекло Чорнобиля, немовби спокутуючи тим самим провину за власний роман «Ланцюгова реакція» — про будівельників атомної станції. Хоча... Яка тут може бути провина? Але ж траплялися критики, писали зловтішні рецензії на роман, наче достеменно відома їм була дата отої трагедії, — якщо ви, панове, знали все заздалегідь, то чому не попередили лиха?

Були в столиці тої трагічної пори й інші письменники. Тільки-но сталася біда в Чорнобилі, вони одразу ж дременули — хто «за бугор», хто до Білокам'яної. Нині один зі знаменитих українських поетів приїздить із Москви до Києва, щоб брати у нашого Президента заздоровні інтерв'ю.

Пам'ятаю, якогось літа ми з Яворівським гасали на його «Волзі» вулицями Києва у якихось «шкурних» моїх інтересах, і Володимир (він тоді саме вкотре повернувся з Чорнобиля) навіщось вручив мені захисний комплект білого кольору, виданий письменникові там, у зоні, а я, приїхавши додому, до Хмельницького, усе вагався, що ж його з тим комплектом робити... Яворівський, до речі, вже тоді працював над новим «атомним» романом — «Марія з полином...»

Навряд чи про це говорили на з'їзді. Навряд чи згадували вікопомний з'їзд інший — під відкритим небом, ніхто й не згадав про тривожні безсонні ночі, проведені Яворівським разом з іншими письменниками у приміщенні спілки, щоб не дати можливості урядовим рейдерам захопити письменницький будинок. Про це й про інше, з цього ж ряду, можна було б говорити й говорити, але обмежуся лише одним повідомленням із Києва: мені сказали, що приміщення спілки надалі не використовуватиметься як штаб опозиції, як штаб політичних партій, що виступають за звільнення Юлії Тимошенко із в'язниці. Мовляв, у нас тих Юль знаєте скільки? Куди не ткни пальцем — усюди Юля, Юля...

Ой, хлопці, хлопці, настане час — і ви ще пошкодуєте про свою впертість і засліпленість у неприйнятті людини, що її нам, цілком можливо, посилає саме небо...

Хотілося б запитати голову Національної спілки письменників України, чоловіка, якого віддавна шаную і люблю:

— Вікторе, коли, не дай Боже, повториться ситуація з рейдерством приміщення спілки або ще якась схожа подія (а їх, судячи з усього, буде немало), то з ким ти підеш захищати наше майно, наші духовні ідеали? Що, точнісінько так, як це чинив свого часу Володимир Олександрович, обдзвониш посеред ночі народних депутатів і благатимеш їх: рятуйте спілку, хлопці, рятуйте, бо біда! Чи, може, станеться дещо інше: прекрасний будинок на тій же вулиці, де в кількох десятках метрів у поті чола трудиться наш Президент, себто на тій самій Банковій, тихо й плавно перейде у чиюсь приватну власність або ж стане посольством якоїсь країни. Невже, думаєш, Вікторе, що не знайдуть способу тебе купити? Мені ж невідомо, чи здатен ти отак: із гранатою чи без неї — під танк...

Шукаючи в письменницькому довіднику, як же по батькові Віктора Баранова — ми з ним на ти, тож не було досі потреби в офіціозі — раптом відкрив для себе, що він — Федорович. І серденько так: тьох, тьох... Звісно ж, Вікторе, батько твій у цьому збігові не винуватий. Звинувачувати його було б так само безглуздо, як і Яворівського в тому, що катастрофа в Чорнобилі сталася внаслідок виходу в світ його «Ланцюгової реакції».

Насамкінець — запитання. Чому ми не пишемо про названі мною тривоги? Бодай у своїй рідній «Літературній Україні»? Чому обходимося лише романтичними мрійняннями та «декалогами НСПУ», хай і блискуче викладеними Дмитром Дроздовським, людиною, «яка побачила світ від Латинської Америки до Південної Кореї». Справді, побачила. А що діється в Україні не завважила. Якби йшлося про Південну Корею, Ріо-де-Жанейро чи про Польщу, Норвегію, Естонію, ті декалоги були б на часі й не так би нагадували відомого персонажа — Манілова. Бо для України сьогоднішньої мусимо використовувати інший словник. І хоч я, наприклад, останніми роками од східної подільської Ріо-де-Деражні до західного Нью-Волочиська ніц не бачив, все-таки вважаю, що не проголошеними на останньому з'їзді НСПУ чистоплюйськими гаслами нині мусимо керуватися. Потрібно спершу як мінімум усвідомлювати, в якій державі живемо. Від цього припічка й маємо починати танок.

Броніслав ГРИЩУК.
Хмельницький.

Премію імені Зореслава отримав редактор журналу «Дукля»

У Закарпатській обласній організації Національної спілки письменників України втретє вручили всеукраїнську літературну премію, що носить ім'я видатного поета і публіциста минулого Зореслава.

Лауреатом цього разу став відомий письменник і публіцист із Пряшева, редактор громадсько-літературного журналу «Дукля», газети «Нове життя» і журналу для дітей «Веселка», а також підручника українського правопису для початкових і середніх шкіл Словаччини Іван Яцканин за прозову книжку «Втеча без вороття». А ще — доцент Ужгородського університету, літературознавець Надія Ференц за популяризацію творчості Зореслава. Посвідчення лауреата і грошову винагороду вручали народний депутат України, знаний меценат і співзасновник цієї відзнаки Станіслав Аржевітін і керівник крайового письменницького осередку Петро Ходанич.

— Премією відзначаємо літераторів, що спрямовують свою творчість на духовне відродження України. Ще однією номінацією відзначаються праці науковців, що повертають читачеві маловідомі сторінки української літератури, історії та культури, досліджують літературу Закарпаття і творчу спадщину Зореслава, — розповів «Голосу України» керівник Закарпатської письменницької організації Петро Ходанич.

Василь НИТКА.

На знімку: лауреати та їхні шанувальники після вручення премії.

Фото Михайла ДЕЛЕГАНА.

Театр — мов писанка

На цю подію Сумщина чекала з нетерпінням: столітній Сумський театр юного глядача відкрився після реконструкції. Ошатна, схожа на палац, будівля відтепер милує око сумчан не лише зовнішнім виглядом, а й новими цікавими прем'єрами. Реконструкцію театру здійснювали впродовж шести місяців. Укріплено стіни та стелю, повністю замінено комунікації, змонтовано сучасні системи кондиціювання та подачі теплого повітря, пожежогасіння. У залі для глядачів — новий паркет та крісла. Цікавинкою реконструйованого театру стала акустика, адже в старій будівлі поглиналося 50 відсотків звуку. До вирішення цієї проблеми були залучені найкращі фахівці з України, які під час внутрішніх робіт використали спеціальні матеріали.

З нагоди відкриття біля театру зібралося чимало жителів міста. Усі — від малого до великого — хотіли подивитися на оновлений ТЮГ.

— Цього ремонту очікувало не одне покоління акторів і глядачів, — каже директор Театру юного глядача Віктор Кулемза. — Ми уявляли, що після реконструкції він буде дуже гарним, адже, за словами голови ОДА Юрія Чмиря, він мав нагадувати великодню писанку. Але те, що ми бачимо зараз, — це диво. Вийшло навіть краще, ніж сподівалися. І ця оновлена будівля зобов'язує: хочеться творити гарне, добре й вічне для виховування нашого маленького глядача.

Відкриття театру відбулося у форматі театралізованого дійства. Першими глядачами стали наймenші жителі Сумщини, яким обласний очільник вручив «золотий ключик» від храму мистецтва.

— Конкретними справами намагаємося довести, що працюємо для людей і, перш за все, — для дітей, бо вони — наше майбутнє, — зазначив Юрій Чмирь. — Відновлюючи культурні осередки області, закладаємо надійний фундамент нової, високодуховної і культурної Сумщини.

— Ми так довго чекали цього, що навіть втомилися. Нині в нас справжнє свято, — сказала актриса театру, заслужена артистка України Людмила Микитенко-Ракута.

Та найбільше раділи відкриттю ТЮГу, звичайно, маленькі жителі міста.

— Я була в цьому театрі й раніше, — розповідає восьмирічна Настя Євтушенко. — Він мені також подобався. А тепер із нетерпінням чекаю на казкову виставу в казковому приміщенні.

Надія Олександрівна Торгачова прийшла подивитися на відкриття театру разом із онукою Дариною.

— Те, що бачимо тут, — диво, — каже Даринка.

Після відкриття оновленого театру в ньому розпочався другий щорічний всеукраїнський театральний фестиваль «Золота валіза».

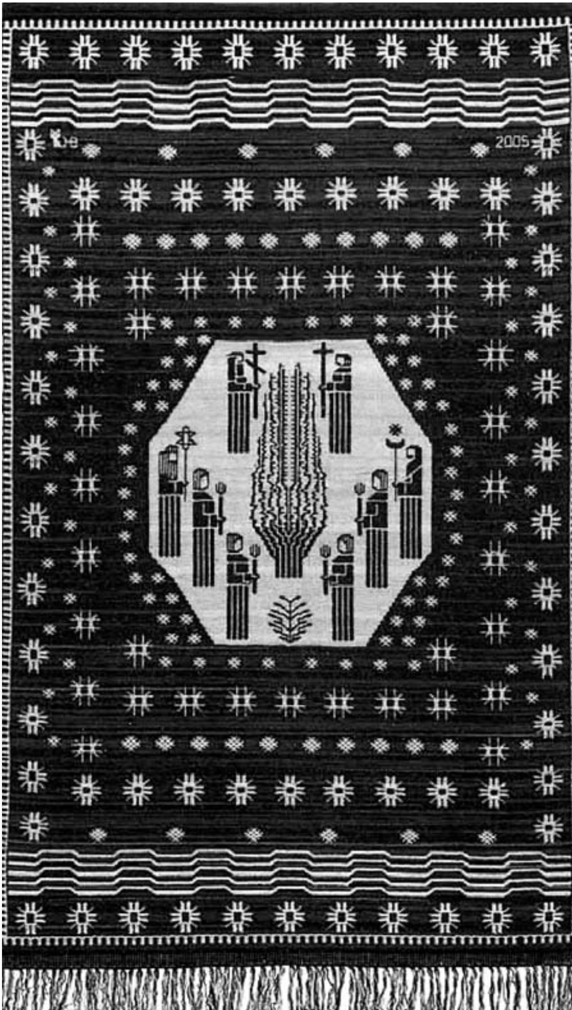
Наталя ІСИПЧУК.
Суми.

Майстриня втрачених скарбів

У столичному музеї «Київська фортеця» відкрито виставку робіт Барбари Гуляницької «Релігії світу».

Ця видатна художниця народилася у Варшаві, але своєю обраною батьківщиною вважає Вармію і Мазури — воєводство на північному сході Польщі, край рік, озер та лісів. Здавна тут жили люди різних етносів і релігій — слов'яни, балти, германці, татари. Це край льону, а отже, й ткацтва. Тутешні килими, в'язані та двоосновні, славились по всьому світу, їх експортували навіть до Південної Америки. Після Другої світової війни край змінився, багато корінних мешканців виїхали, натомість з'явилися переселенці, в тім числі, і з України. Тоді ж перервалися і тутешні традиції ткацтва. Барабара Гуляницька — також «приїжджа», але саме завдяки її зусиллям не загинуло давнє унікальне мистецтво мазурських килимів. Пані Барбара приїхала сюди разом із чоловіком на початку 1950-х років. На ярмарках та в селах збирала давні зразки серветок, фартушків, покривал і на їхній основі проектувала нові узори. Відтворювала також традиційну техніку створення подвійних і в'язаних тканин, про які тепер кажуть у Польщі як про «повернений скарб».

За півстоліття роботи художниця створила десятки килимів та гобеленів, які демонстрували на виставках у всьому світі. З 1980 року Гуляницькі заснували у старій синагозі в місті Барчев Центр ткацтва Вармії та Мазур, що працює й понині, тут діють курси традиційного ткацтва.

На виставці в Києві можна побачити роботи Барбари Гуляницької із циклу «Релігії світу». До облаштування виставки, що проходить під почесним патронатом Посольства Республіки Польща в Україні, причетні такі поважні установи, як Центр освіти й культурних ініціатив в Ольштині, Польський інститут у Києві та міський Палац культури імені Гната Хоткевича у Львові.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

На знімках: роботи «Екуменізм» (праворуч) та «Іслам» із виставки Барбари Гуляницької.

«Щоб шаблі не брали...»

На 15-й молодіжний конкурс української патріотичної пісні «Червона калина» до Миколаєва з'їхалися понад 300 учасників з усієї області. Щороку тут, крім традиційних повстанських, козацьких, стрілецьких пісень, звучать десятки раніше невідомих творів. Їх студенти знаходять в архівах, діти записують від дідів-прадідів.

«Червона калина» — дитя, народжене в сорочці. Це один із небагатьох молодіжних конкурсів, на який не вплинули ні зміни у кабінетах влади, ні фавор у бізнесових колах області. Конкурс незмінно проводять з 1996 року.

За словами Юрія Вишневського, члена журі, щасливу долю «Червоній калині» у місті, здебільшого російськомовному, можна було лише вимолити у Бога з великої любові до рідної землі.

Підтримує «Червону калину» і міський голова Володимир Чайка. Співорганізатори конкурсу — фонд «Дітям України», управління освіти та науки ОДА, Народний рух України, управління сім'ї, молоді та спорту міськвиконкому, міський Будинок учителя.

Юрій Діденко, голова оргкомітету конкурсу, народний депутат четвертого скликання, розповів «Голосу України»: «Багато пісень, які нині прозвучали, діти вивчили з пісенників, подарованих їм під час попередніх виступів. Було б добре видати зібрання всіх музичних творів «Червоної калини» за ці 15 років. У нас є такий задум. Ми розуміємо, що профінансувати книжку з нотами — недешево. Але це було б унікальне видання. Я певен: дитина, що вивчила патріотичну пісню для виступу на конкурсі, пам'ятатиме її все життя».

Директор фонду «Дітям України» Катерина Рижова каже: «Коли співати такі пісні — немає потреби доводити, який ти «великий патріот».

«Червона калина» назвала нових переможців. Це — дитяча капела бандуристів «Горицвіт», студія естрадного співу «Дивограй», виконавці з академії дитячої творчості Єлизавета Савіна та Кирим Мавлонов, народна юнацька капела бандуристів «Кобзарський передзвін», учениці Михайло-Ларинської ЗОШ Жовтневого району Юля Беспалова, ЗОШ №50 Катерина Крумаленко.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Миколаївська область.

Гребінка повертається до Гребінки

21 січня 2012 року минає 200 років від дня народження Євгена Гребінки, українського поета-байкаря, белетриста, прозаїка, видавця, громадського діяча. До ювілею на Полтавщині планують видати книжку Олексія Припутня «Гребінка та його родина» і перевидати книжку Ольги Цибаньової «Євген Гребінка».

А тим часом на батьківщині письменника — у Гребінці — завершують реконструкцію районного Будинку культури. Капітально відремонтують й кімнати-музеї митця в Мар'янівці та самій Гребінці. За кошти сільського бюджету завершили капітальний ремонт приміщення Мар'янівського сільського клубу, на який пішло 290 тисяч гривень, а за рахунок обласного — реконструювали могилу письменника в Мар'янівці.

...Місто Гребінка веде свою історію з 1895 року, коли розпочалося будівництво залізничної лінії Південно-Західної залізниці Харків—Київ. Тоді на місці Гребінки стояло село Тінь. Нову станцію, що виникла поблизу села Городище, назвали на честь поета-байкаря. Нині Гребінка — значний залізничний вузол, на якому розташовані великі підприємства: локомотивне й вагонне депо, 11-та дистанція сигналізації та зв'язку, 18-та дистанція колії та інші.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Оновлена філармонія відкрила двері

В Івано-Франківську після капремонту врочисто відкрили обласну філармонію.

На оновлення головного музичного закладу Прикарпаття пішло майже 20 мільйонів гривень. Зокрема, відреставровано концертний зал, створено малу музичну залу на 70 глядачів. Основний зал тепер вміщує 420 глядачів. Це дещо менше ніж до ремонту. Зате стало значно вільніше. Відстані між рядами розширено, є місця для інвалідів. Облаштовано пандус. Усі ці переваги іванофранківці могли оцінити на урочистому концерті, приуроченому до відкриття закладу.

Івано-Франківська обласна філармонія — державна концертна організація, заснована у 1940 році. А самому приміщенню вже близько 120 років. Спочатку ділили одну сцену з облмуздрамтеатром. З 1980 року, відколи театр переїхав до нового приміщення, будівля повністю належить філармонії.

Дарина НАЗАРЧУК .

Івано-Франківськ .

Фото з архіву автора.

ВИДАННЯ

Любов і мемуари

У київському видавництві «Ярославів Вал» вийшла книжка «Маршал Вінграновський». Тут вміщено спогади та інші матеріали, що стосуються життя та особистості великого поета Миколи Вінграновського (1936—2004). Упорядник — поет і журналіст Павло Вольвач. Він пише в передмові: «Ця книжка зібрала під свою обкладинку далеко не всіх, хто знав і любив Вінграновського, щось вийшло, щось не зовсім, але це перша така спроба, тож по-інакшому й бути не могло, й лишається простір для подальших відкриттів».

Передусім ця книжка дуже гарно зроблена, вона така елегантна на вигляд, що її не хочеться випускати з рук після прочитання. Хоча саме читання іноді розчаровує, бо, мабуть, так само, як не всі вміють писати вірші, отак не всім добре даються мемуари, і дехто пише більше про себе, аніж про того, про кого взявся писати. Можливо, щоб установити для себе високу планку сприйняття, варто починати читати цю книжку з прикінцевих сторінок, де вміщено спогади вдови поета, Олександри Білинкевич-Вінграновської — «Трохи про Миколу». Це унікальний текст, хоча б через те, що вдови великих людей, із цілком зрозумілих причин, часто щось прикрашають, а щось приховують. Але тут із дивовижною стриманою гідністю та відвертістю сказано все, що варто було сказати про поета, щоб він постав перед нами як жива людина із плоті й крові. Сказано також і про жінок, що їх любив поет, і про тих, які його любили. Парадоксально, але вдова поета каже про це чесніше, аніж дехто з мемуаристів-чоловіків, в яких іноді виходить, ніби єдина особа жіночого роду, яку любив цей чоловік, була література...

Між іншим, ідея створення книжки належить саме покійній Олександрі Іванівні. Тож таки варто починати зі сторінок, написаних нею, — щоб потім спокійно сприймати інші спогади й відділяти вагоме від необов'язкового.

Зрештою, писати про Вінграновського справді важко — він був таки великий поет, і в кого не виникне спокуса цитувати вірші замість того, щоб показати, який же він був. Дехто зумів (зокрема, Іван Дзюба, Валерій Шевчук та декілька інших мемуаристів) обійтися майже без віршованих цитат, зате в цих текстах знаходиш саме те, що шукаєш. Як-от у Дзюбиному записі: коли Вінграновський побував на Рівненщині, де через осушення боліт запанували чорні пилові бурі. Поет побачив цю створену нашими власними руками катастрофу і сказав: «Я виписуюся з цієї нації». Він не писав про це у віршах, але після цієї фрази добре розумієш його знамениту строфу: «Ми в Україні хворі Україною, На Україні в пошуках її...». Серед більш ніж півсотні вміщених у книжці текстів є чимало таких, що в підсумку дають немало цінних штрихів до портрета Поета — штрихів дуже індивідуальних, яскравих і несподіваних. Це, власне, те, чим і цінні справжні мемуари, і що можна знайти у спогадах Михайла Шалати, Олекси Різниківа, Віри Горбатюк, Леоніда Горлача, Романа Дідули, Володимира Білява, Раїси Харитонової, Анатолія Кульчицького. Книжка справді цінна — бо надто швидко забуваються чільні постаті нашого ще недавнього минулого.

І ще одне: це перша книжка в новій мемуарній серії видавництва «Ярославів Вал», услід за нею вийшла нещодавно ще одна, присвячена Григорові Тютюннику.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Сьогодні — День працівників архівних установ

Ви виконуєте відповідальну й почесну місію — зберігати...

Привітання Голови Верховної Ради України

Щиро вітаю вас з професійним святом — Днем працівників архівних установ.

У складному процесі національного державотворення архівна справа посідає надзвичайно важливе місце. Ви виконуєте відповідальну й почесну місію — зберігати, примножувати і запроваджувати в суспільний обіг нетлінні документальні скарби України, в яких акумульовано багатющий історичний та життєвий досвід наших предків, творчу думку вітчизняних державних і політичних діячів, воєначальників, вчених, інженерів, педагогів, зодчих, письменників, кінематографістів, представників багатьох інших професій.

Українські архіви — це наше дорогоцінне надбання, підмурок сучасних державотворчих процесів, виплеканий невтомною працею багатьох поколінь архівістів, за яку українське суспільство висловлює вам щиру вдячність і пошанування.

Про особливий рівень державної ваги і значущості вашої роботи свідчить і увага Верховної Ради України до архівної справи, яка перебуває на пріоритетному місці щодо законодавчого забезпечення.

Упевнений: українські архівісти й далі примножуватимуть вагомі здобутки своїх попередників з формування, зберігання і багатопрофільного використання архівних документів.

Щастя вам, добра, благополуччя, нових успіхів у виконанні високої загальнонаціональної місії.

Володимир ЛИТВИН.

Історія — як на долоні

24 грудня 1993 р. Верховна Рада ухвалила Закон України «Про Національний архівний фонд і архівні установи». Відтоді щороку в цей день відзначається професійне свято працівників державних архівних установ. Директор Центрального державного архіву громадських об'єднань (ЦДАГО України), кандидат історичних наук, заслужений працівник культури Володимир ЛОЗИЦЬКИЙ розповів про діяльність архіву та документи, що зберігаються в ньому.

Від революції в майбутнє

— Центральний державний архів громадських об'єднань України створений постановою Кабміну України від 25 жовтня 1991 р. на базі колишнього архіву ЦК Компартії України, відповідно до Указу Президії Верховної Ради України від 27 серпня «Про передачу архівів Компартії України в підпорядкування Головного архівного управління при Кабінеті Міністрів України». Значення цих постанов для молодої незалежної держави важко переоцінити: наш архів перетворився з установи однієї партії на архів, який зобов'язаний на державному рівні зберігати документи всіх політичних партій і рухів, зареєстрованих Мін'юстом. Ми маємо донести до майбутніх поколінь оригінали документів, що розкривають бурхливі соціально-політичні процеси, які ось уже впродовж 20 років відбуваються в Україні при розбудові демократичної держави.

Це що стосується сучасних документів. Разом з тим архів бережно зберігає документальний масив, що накопичувався протягом багатьох десятиліть. У ньому відображено суспільно-політичне, економічне, духовне життя нашої держави минулого століття: становлення радянської влади, голодомор та репресії 1930-х років, нацистський окупаційний режим і боротьба з ним радянських партизанів і підпільників, розвиток національно-визвольного руху, повоєнна відбудова, Чорнобильська катастрофа, крах компартійної системи та зародження нових демократичних сил в Україні наприкінці 1980-х років, становлення і розвиток України як незалежної держави.

Партизанські будні

— Володимире Сергійовичу, а які документи ви, як історик, виокремили б, що, на вашу думку, є найцікавішим?

— Усі документи нашого архіву мають велику історичну цінність. Однак серед інших, на мою думку, необхідно виділити документи радянського партизанського руху Опору періоду Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр. Адже наш архів — єдиний в Україні, де зберігається найповніший документальний комплекс з даної проблеми. Це фонди Українського штабу партизанського руху, понад 70-ти партизанських з'єднань, документи партизанських загонів, у яких можна простежити розвиток руху Опору на тимчасово окупованій території України, бойову, диверсійну, розвідувальну діяльність народних месників, їх внесок у перемогу над нацистською Німеччиною.

До речі, архів веде активну роботу із надання громадянам довідок про участь у партизанському русі. До нас надходять запити від Комісії у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни при Верховній Раді, безпосередньо від партизанів чи їхніх родичів, котрих цікавить не лише факт участі у бойових діях, а й місце поховання загиблих, нагородження, участь у бойових операціях тощо.

Не мертвий вантаж, а допомога людям

— Скажіть, будь ласка, які пріоритетні завдання архів, як державний орган, ставить перед собою сьогодні?

— На початку я вже казав, що одним із першочергових завдань колективу архіву є робота із сучасними політичними партіями та громадськими об'єднаннями. Ми постійно надаємо їм науково-методичну допомогу з питань організації діловодства і формування поточних архівів, експертизи цінності документів та внесення їх до Національного архівного фонду. Систематично проводимо «круглі столи» і семінари, де розглядаються різноманітні проблеми практичної архівної роботи, пропагуються переваги державного зберігання документів. Результатами такої роботи є отримання архівом на державне зберігання документів Народного руху України, Української республіканської партії, Соціалістичної партії України, Української народної партії «Собор», партії «Реформи і порядок», народно-демократичного об'єднання «Нова Україна», Української Гельсінської Спілки та ін.

Велику увагу приділяємо ми і всебічному використанню та популяризації наших документів. Щорічно архівом надається майже тисяча довідок соціально-правового та тематичного характеру за запитами громадян.

Архів готує тематичні виставки документів, проводить екскурсії, бере участь у підготовці документальних фільмів і телепередач, публікує наукові та науково-популярні статті та добірки документів, бере участь у наукових конференціях, «круглих столах», прес-конференціях з актуальних питань.

Окремо хочу наголосити, що наш архів веде плідну видавничу діяльність. Ми можемо пишатися своїми збірками документів, адже їх знають не лише в Україні, а й за кордоном. Їх тематика досить різнобарвна — це український національно-визвольний рух 1920—1950-х років, партизанська боротьба на окупованій території України в період Великої Вітчизняної війни, голодомор 1932—1933 рр., українська політична еміграція міжвоєнного періоду та інші проблеми історії України XX століття.

Узагалі, наш архів, як і інші державні архіви, покликаний не лише зберігати документи Національного архівного фонду України, а передусім надавати всіляку допомогу громадянам нашої держави у захисті їхніх соціальних прав, сприяти вченим, аспірантам, студентам, кожному громадянину у вивченні нашої історії.

Фото надано ЦДАГО України.

Про запровадження Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово–комунального господарства України професійної атестації відповідальних виконавців окремих видів робіт (послуг), пов'язаних із створенням об'єктів архітектури

Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності» внесено зміни до статей 17 та 18 Закону України «Про архітектурну діяльність» щодо врегулювання питань професійної атестації виконавців окремих видів робіт (послуг), пов'язаних зі створенням об'єктів архітектури.

З метою реалізації зазначених положень Кабінетом Міністрів України прийнято розроблену Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України Постанову від 23 травня 2011 р. № 554 «Деякі питання професійної атестації відповідальних виконавців окремих видів робіт (послуг), пов'язаних із створенням об'єктів архітектури».

Зазначеною постановою передбачено здійснення професійної атестації відповідальних виконавців окремих видів робіт (послуг), пов'язаних із створенням об'єктів архітектури (далі — виконавці), — архітекторів, інженерів-проектувальників, інженерів технічного нагляду та експертів.

Пунктом 4 постанови Кабінету Міністрів України від 23.05.2011 № 554 Міністерству регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства доручено забезпечити приведення власних нормативно-правових актів у відповідність із цією постановою.

З цією метою розроблено такі накази Мінрегіонбуду:

1) від 15.12.2011 № 342 «Про затвердження форми та технічного опису бланка кваліфікаційного сертифіката відповідального виконавця окремих видів робіт (послуг), пов'язаних із створенням об'єктів архітектури»;

2) від 25.06.2011 № 93 «Про затвердження Положення про Атестаційну архітектурно-будівельну комісію», зареєстрований у Міністерстві юстиції за № 878/19616 від 15.07.2011;

3) від 01.09.2011 № 172 «Про затвердження Порядку внесення плати за проведення професійної атестації відповідальних виконавців окремих видів робіт (послуг), пов'язаних із створенням об'єктів архітектури, та її розмірів», зареєстрований у Міністерстві юстиції за № 1099/19837 від 19.09.2011.

Таким чином, пункт 4 Постанови Кабінету Міністрів України від 23.05.2011 № 554 «Деякі питання професійної атестації відповідальних виконавців окремих видів робіт (послуг), пов'язаних із створенням об'єктів архітектури» щодо приведення власних нормативно-правових актів у відповідність із зазначеною постановою Мінрегіонбудом виконано у повному обсязі.

Наказом Мінрегіонбуду від 14.10.2011 № 236 затверджено персональний склад Атестаційної архітектурно-будівельної комісії (далі — комісія). Комісія складається з президії та секцій з професійної атестації за відповідними напрямами. До складу президії входять: голова, перший заступник голови, секретар, керівники секцій, інші члени президії. Загальна кількість членів комісії — 113 осіб, у тому числі сім членів президії.

Головою комісії є заступник міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства Ісаєнко Дмитро Валерійович, першим заступником голови — радник міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, віцепрезидент Конфедерації будівельників України, віцепрезидент Академії будівництва України, к. е. н. Беркута Анатолій Всеволодович, секретарем комісії — начальник відділу координації діяльності Державної архітектурно-будівельної інспекції та Атестаційної архітектурно-будівельної комісії Департаменту державних програм та розвитку житлового будівництва Мінрегіонбуду Денисюк Ігор Петрович.

Комісія поділяється на секції з професійної атестації:

- архітекторів;
- інженерів-проектувальників;
- інженерів технічного нагляду;
- експертів. Секції очолюють керівники, які є членами президії комісії.

Регіональні представництва комісії діятимуть у містах Києві, Львові, Харкові та Одесі.

Установче засідання Атестаційної архітектурно-будівельної комісії відбулося 25 листопада 2011 року. На ньому було затверджено документи, необхідні для забезпечення роботи комісії та проведення професійної атестації, зокрема:

- регламент Атестаційної архітектурно-будівельної комісії;
- методичні рекомендації з визначення професійної спеціалізації, рівня кваліфікації і знань відповідальних виконавців окремих видів робіт (послуг), пов'язаних із створенням об'єктів архітектури;
- порядок проведення іспиту відповідальних виконавців окремих видів робіт (послуг), пов'язаних із створенням об'єктів архітектури, які проходять професійну атестацію.

Регламентом комісії визначено порядок діяльності Атестаційної архітектурно-будівельної комісії, секцій комісії, робочих органів комісії, а також порядок розгляду питань та прийняття рішень, що належать до їх компетенції.

Методичні рекомендації призначені для використання при визначенні (підтвердженні) професійної спеціалізації, рівня кваліфікації і знань виконавців.

Порядком проведення іспиту відповідальних виконавців окремих видів робіт (послуг), пов'язаних із створенням об'єктів архітектури, які проходять професійну атестацію, встановлено єдині умови та правила проведення іспиту.

На установчому засіданні комісії погоджено програми підвищення кваліфікації шляхом підготовки до атестації. Зазначені програми розроблено:

для архітекторів — Українським державним науково-дослідним проектним інститутом цивільного сільського будівництва «УкрНДІПроцивільсільбуд»;

для інженерів-проектувальників, інженерів технічного нагляду, експертів — Науково-дослідним інститутом будівельного виробництва (НДІБВ) та Державним науково-дослідним інститутом будівельних конструкцій (НДІБК).

Також на установчому засіданні комісії визначені робочі органи секцій з атестації:

архітекторів — Національна спілка архітекторів України;

експертів — Всеукраїнська громадська організація «Асоціація експертів будівельної галузі»;

інженерів-проектувальників — Всеукраїнська громадська організація «Гільдія проектувальників у будівництві»;

інженерів технічного нагляду — громадська організація «Гільдія інженерів технічного нагляду за будівництвом об'єктів архітектури».

З метою оптимізації окремих процедурних питань президією комісії затверджено типову форму заяви про проведення професійної атестації та стислого звіту про професійну діяльність.

Запровадження сертифікації фахівців обумовлене необхідністю персоніфікації та підвищення рівня відповідальності виконавців робіт, від яких залежить забезпечення стійкості, надійності та міцності будівель і споруд. Водночас це сприятиме підвищенню престижності праці у будівництві. Фахівець, що має кваліфікаційний сертифікат, із найманого працівника стає самостійним суб'єктом будівельного ринку. Законодавством передбачена обов'язкова наявність кваліфікаційних сертифікатів з 1 червня 2012 року.

Контактна інформація:

секретар комісії Денисюк Ігор Петрович, відділ координації діяльності Держархбудінспекції та Атестаційної архітектурно-будівельної комісії Департаменту державних програм та розвитку житлового будівництва Мінрегіонбуду (050) 718-17-49, (067) 889-79-17;

секретар секції з професійної атестації архітекторів Костенко Ірина Григорівна (095) 629-89-87;

секретар секції з професійної атестації інженерів-проектувальників Потіха Володимир Михайлович (044) 249-34-71;

секретар секції з професійної атестації інженерів технічного нагляду Лебедівський Валерій Анатолійович (044) 550-94-90;

секретар секції з професійної атестації експертів Власенко Ігор Миколайович (096) 316-37-73;

робочі органи секцій з атестації:

архітекторів — Національна спілка архітекторів України (044) 279-63-57;

експертів — Всеукраїнська громадська організація «Асоціація експертів будівельної галузі» (044) 229-71-28;

інженерів-проектувальників — Всеукраїнська громадська організація «Гільдія проектувальників у будівництві» (044) 249-34-01;

інженерів технічного нагляду — громадська організація «Гільдія інженерів технічного нагляду за будівництвом об'єктів архітектури» (044) 550-94-90.

Архів перетворився з установи однієї партії на архів усіх політичних партій і рухів

Повідомлення АКБ "ІНДУСТРІАЛБАНК" на виконання вимог чинного законодавства України.

Ліцензія НБУ № 126 від 12.10.11

Шановні працівники, клієнти, потенційні клієнти, контрагенти, акціонери (учасники) АКБ "ІНДУСТРІАЛБАНК" (далі -Банк), керівники та засновники/учасники/власники юридичних осіб, представники юридичних осіб та фізичних осіб та інші фізичні особи, з якими Банк має ділові стосунки, на виконання вимог Закону України "Про захист персональних даних" Банк цим повідомляє Вас, як суб'єктів персональних даних, про права суб'єкта персональних даних у зв'язку із включенням персональних даних до бази персональних даних, визначені Законом України "Про захист персональних даних", мету збору даних та осіб, яким передаються персональні дані, а саме:

Права суб'єкта персональних даних, визначені Законом України "Про захист персональних даних":

1) знати про місцезнаходження бази персональних даних, яка містить його персональні дані, її призначення та найменування, місцезнаходження та / або місце проживання (перебування) володільця чи розпорядника цієї бази або дати відповідне доручення щодо отримання цієї інформації уповноваженим ним особам, крім випадків, встановлених законом;

2) отримувати інформацію про умови надання доступу до персональних даних, зокрема інформацію про третіх осіб, яким передаються його персональні дані, що містяться у відповідній базі персональних даних;

3) на доступ до своїх персональних даних, що містяться у відповідній базі персональних даних;

4) отримувати не пізніш як за тридцять календарних днів з дня надходження запиту, крім випадків, передбачених законом, відповідь про те, чи зберігаються його персональні дані у відповідній базі персональних даних, а також отримувати зміст його персональних даних, які зберігаються;

5) пред'являти вмотивовану вимогу із запереченням проти обробки своїх персональних даних органами державної влади, органами місцевого самоврядування при здійсненні їхніх повноважень, передбачених законом;

6) пред'являти вмотивовану вимогу щодо зміни або знищення своїх персональних даних будь-яким володільцем та розпорядником цієї бази, якщо ці дані обробляються незаконно чи є недостовірними;

7) на захист своїх персональних даних від незаконної обробки та випадкової втрати, знищення, пошкодження у зв'язку з умисним приховуванням, ненаданням чи несвоєчасним їх наданням, а також на захист від надання відомостей, що є недостовірними чи ганьблять честь, гідність та ділову репутацію фізичної особи;

8) звертатися з питань захисту своїх прав щодо персональних даних до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, до повноважень яких належить здійснення захисту персональних даних;

9) застосовувати засоби правового захисту в разі порушення законодавства про захист персональних даних;

10) інші права, передбачені зазначеним законом.

Метою збору будь-яких Ваших персональних даних може бути забезпечення реалізації:

- трудового законодавства;
- адміністративно-правових відносин;
- податкових відносин та відносин у сфері бухгалтерського обліку та звітності;
- визначення пов'язаних осіб та інсайдерів;
- звітності відповідно до законодавства України;
- ідентифікації клієнтів, їх власників та керівників/представників юридичних та фізичних осіб у сфері фінансових та банківських послуг;
- ідентифікація потенційних клієнтів, їх власників та представників;
- визначення резидентності;
- аналізу фінансового стану та кредитної історії;
- господарської діяльності Банку;
- податкового обліку;
- корпоративного управління та захисту прав акціонерів;
- визначення власників істотної участі;
- перевірок контролюючих органів;
- інших цілей відповідно до законодавства України.

Персональні дані суб'єкта персональних даних можуть передаватися Банком наступним третім особам (в тому числі, але не виключно): страховим компаніям, рейтинговим агенціям, зовнішнім аудиторським компаніям, податковим органам, іншим банкам, Національному банку України, правоохоронним органам, судам, нотаріусам, іншим контролюючим та перевіряючим органам, Бюро кредитних історій, Фонду гарантування вкладів, операторам мобільного зв'язку, третім особам, які пов'язані із суб'єктом персональних даних родинними, особистими, діловими, професійними або іншими стосунками у соціальному побуті суб'єкта персональних даних, іншим юридичним та/або фізичним особам, у випадках, передбачених законодавством України та/або умовами будь-якого договору, укладеного між Банком та суб'єктом персональних даних.

З повагою та надією на подальшу співпрацю,
Голова Правління Л.А. Гребінський

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою від 06.12.2011 р. по справі № 29/5009/7527/11 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо товариства з обмеженою відповідальністю "Інформ Сервіс Технолоджі" (69013, м. Запоріжжя, вул. Горького,1, оф. 640, код за ЄДР 35379551).

Ліквідатором по вказаній справі призначено товариство з обмеженою відповідальністю "Адвокат Альянс" (код ЄДРПОУ 37729693, адреса для листування - 02175, м.Київ, а/с 31). Заяви кредиторів просимо надсилати на адресу ліквідатора та господарського суду.

Постановою Господарського суду м. Києва по справі № 50/308-б (суддя Головатюк Л.Д.) від 12.12.2011року фізичну особу-підприємця Усенко Олександра Васильовича (03141, м. Київ, вул. Солом "ямська, 32, кв. 67, ідентифікаційний номер - 2855301259) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Меше Олексія Петровича (ліцензія серії АВ № 470280 від 17.03.2010 року, адреса: 08623, Київська обл., Васильківський р-н, с.м.т. Калинівка, вул. Калініна, 2, кв. 51, тел.(093) 553-00-24).

Господарським судом Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) по справі № 5023/9663/11 від 13.12.2011 фізичну особу-підприємця Новікова Володимира Вікторовича (код 2448720210, 61195, м. Харків, вул. Н. Ужвій, 86, кв. 94) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сорокіна М. І., ліц. АВ № 347228 від 03.10.07; для листів: 61098, м.Харків, пров. Першотравневий, 9, тел. 050-403-77-47. Заяви кредиторів приймаються протягом 2-х місяців з дня прийняття постанови.

Господарський суд Полтавської області (вул. Зигіна, 1, м. Полтава, 36000) Постановою від 08.12.2011 р. у справі № 8/471-23/1 визнав банкрутом Державне комунальне Житлово-експлуатаційне підприємство "Будівельник" (м. Полтава, пров. Шкільний, 4, Код ЄДРПОУ 01275609), відкрив ліквідаційну процедуру та призначив ліквідатором підприємства-банкрута арбітражного керуючого Борових Ігоря Авнеровича (ліцензія № 470419 від 05.05.2010 року, пров. Дружній, 1, м. Полтава, 36042, тел.. 050 908 57 34).

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, м-н Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 01.12.2011 р. по справі № 5023/8453/11 СПДФО Трубнікова Наталія Вікторівна (код 2309223889; 61093, м. Харків, вул. Клапцова, буд. 52, кв. 64) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Панасюка Івана Вікторовича (ліц. АВ № 347103 від 20.07.2007 р., адреса: 61098, м. Харків, вул. Полтавський шлях, 154, кв. 84). Строк для пред'явлення кредиторами до господарського суду до банкрута - два місяці з дня прийняття постанови про визнання банкрутом.

Постановою господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) по справі № 46/122-б від 28.11.2011р., Товариство з обмеженою відповідальністю "Пульсар" (01042, м. Київ, вул. Патріса Лумумби, 4-Б, код: 31029894, р/р 26008008874 в КРД "Райффайзен Банк Аваль", МФО 322904) **визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.** Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Гусара І.О. (Ліцензія серії АВ № 307316 від 06.03.2007р.), поштова адреса: а/с 29, Київ-30, 01030.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 08.12.2011 р. по справі № 34/5005/15642/2011 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні Приватного підприємства "Протор", код ЄДРПОУ 37211425, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Кільченська, 8/1.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович, т. (056)770-27- 40, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

Ухвалою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 31.10.2011 року порушено провадження у справі №5010/2118/2011-Б-26/84 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Захід-Пром-Груп" (78665, Івано-Франківська область, Косівський район, смт. Кути, вул. Снятинська, 8; Код ЄДРПОУ 36524973; п/р290942455 в Бучацькому відділенні ТОД "Райффайзен Банк Аваль", МФО 338501).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Колісника Андрія Олеговича, ліцензія серія АВ 470323 від 17.03.2010р., проживає: 79017, м. Львів, вул. Тарнавського, 104б, кв. 54. тел. (067) 353-25-09.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 20 грудня 2011 року по справі №44/610-б-43/1 за заявою Товариства з обмеженою відповідальністю "Константа - Агро" (82107, Донецька обл. Костянтинівський р-н, с. Берсток, вул. Докучаєва, 1, ЄДРПОУ 30947526) до Товариства з обмеженою відповідальністю "Черкаська птахофабрика" визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю "Черкаська птахофабрика" (ЄДРПОУ 30598924, 03150 м. Київ, вул. Предславинська, буд. 34-б).

Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Тітов Олег Іванович (ліцензія серія АВ 470359 від 21.05.2010р., 83001, м. Донецьк, вул. Постишева, буд. 129, кв. 58).

Заяви з кредиторськими вимогами до банкрута приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 07.12.2011 р. порушено провадження у справі № 5015-7025/11 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства "Львівський домобудівний комбінат №2" (79056, м. Львів, вул. Поліська, 10, код ЄДРПОУ 02772422, р/р № 2600400000011 в ПАТ "Укрсоцбанк", м. Львів).

Розпорядником майна призначено арбітражну керуючу Чешковську Оксану Валеріївну (м. Вінниця, вул. Гл.Успенського, 69/26. ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства Міністерства економіки України серія АВ № 158487 від 13.12.2006 року, ідентифікаційний номер фізичної особи - платника податків та інших обов'язкових платежів -2712604527).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Херсонської області ухвалою від 7 листопада 2011 року порушив провадження по справі №5024/2283/2011 про банкрутство закритого акціонерного товариства "Дельта - Сервіс" (місцезнаходження: вул. Острівське шосе, 2-Б, м. Херсон, код ЄДРПОУ: 32125866, р/р 26009007586601 в ВАТ "Сведбанк", м. Київ, МФО 300164).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Пирожка Євгена Віталійовича (ліц. Серія АВ № 566973 від 04.10.2011р., адреса: вул. 21 Січня, буд. 31/34, кв.1, м. Херсон)

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) від 25.11.2011 порушено провадження по справі № 5023/9773/11 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "ЗАВОД ЖБК-5" (код ЄДРПОУ 32439675; 61153, м. Харків, пр. П'ятдесятиріччя СРСР, 171, п/р 26093001729 у ПАТ БАНК "МЕРКУРІЙ" м. Харків, МФО 351663). Ухвалою від 12.12.2011 розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Корчан С. П., ліц. АВ № 499169 від 09.02.10 р., 61022, м. Харків, пр. Правди, 7, кв. 8. Тел. 050-592-93-92. Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів від публікації.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 20.12.11р. у справі Б15/36-09 підприємство ТОВ "Нікопольський завод тонкостінних труб" (код ЄДРПОУ 32930540, 53200, м. Нікополь, пр. Трубників, 56) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатор призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, т. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою від 06.12.2011 р. по справі № 29/5009/7489/11 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо товариства з обмеженою відповідальністю "Інвестиційна компанія "Стратегія-Девелопмент", 69002, м. Запоріжжя, вул. Гоголя, буд. 85, код ЄДР 35543419).

Ліквідатором по вказаній справі призначено товариство з обмеженою відповідальністю "Науково-виробнича фірма "Версат" (код ЄДР 35543859, адреса для листування - 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Пушкіна, 55). Заяви кредиторів просимо надсилати на адресу ліквідатора та господарського суду.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою від 08.12.2011 р. по справі № 29/5009/7486/11 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо товариства з обмеженою відповідальністю "Сапфір 3000" (69013, м. Запоріжжя, вул. Горького, 1, офіс 635, код ЄДР - 36620842).

Ліквідатором по вказаній справі призначено товариство з обмеженою відповідальністю "Ювіско Груп" (код ЄДРПОУ 37819933, адреса для листування - 04053, м. Київ, вул. Смирнова-Ласточкіна, 3/5). Заяви кредиторів просимо надсилати на адресу ліквідатора та господарського суду.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) ухвалою від 11.11.2011 року порушив справу № 5023/9445/11 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Х-ЕКСПО" (61054, м. Харків, вул. Академіка Павлова, 271, код ЄДРПОУ 34390129, п/р 26005070585 у ПАТ "Кредитпромбанк", МФО 331489). Розпорядником майна ТОВ "Х-ЕКСПО" призначено арб. кер. Севостьянова Євгена Вікторовича (м. Харків, вул. Тухачевського, 7, кв. 78; для лист. 61003, м. Харків, вул. Університетська, 9; ліц. серії АВ № 500567 від 16.12.2011). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Івано-Франківської області (76018, вул. Шевченка, 16, м. Івано-Франківськ) від 15.12.2011 року у справі 5010/1992/2011-Б-24/52, Відкрите акціонерне товариство "Рожнятівський агроспецпостач" (77600, вул. Рильського, 10, смт. Рожнятів, Івано-Франківська область, код ЄДРПОУ № 00904244) визнано банкрутом, та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сидорака Олексія Олексійовича (82400, вул. Львівська, 83, кв.13, м.Стрий, Львівська область, т.ф. 5-92-95 (032-45).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) по справі № Б8/161-11 від 23.11.2011 р., фізичну особу - підприємця Васильєва Дмитра Сергійовича (07433, Київська область, Броварський район, с. Богданівка, вул. Хоменка, б. 35, ідентифікаційний номер: 2899507119) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Гусара І.О. (Ліцензія серії АВ № 307316 від 06.03.2007р.), поштова адреса: а/с 29, Київ-30, 01030.

Заяви від кредиторів приймаються протягом одного місяця двадцяти п'яти днів з дати публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 20.12.2011 року по справі №18/3439/11 визнано банкрутом Сільськогосподарський виробничий кооператив "Світанок" (37041, с. Крячківка, Пирятинського району Полтавської області, код ЄДРПОУ 04528413, р/р 26001131448 в ПОД "Райффайзен Банк Аваль" м. Полтава , МФО 331605) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гриценка Івана Павловича (ліцензія АГ №594864 від 13.07.2011р., 36008, м. Полтава-8, а/с 9). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області від 28 листопада 2011 р. по справі № 5023/8683/11 фізична особа-підприємець Жиленко Оксана Юріївна (ідент. номер 2715122186, адреса реєстрації: 61010, м. Харків, вул. Київська, буд. 13, кв. 2) визнана банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Клочка Олександра Миколайовича (ліц. АВ № 470222, видана Державним департаментом з питань банкрутства 27.02.2010 р., адреса: 61051, м. Харків, пр-т Перемоги, буд. 46, кв. 72). Заяви кредиторів з грошовими вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів від публікації цього оголошення.

КУРІНЬ

№ 244 (5244) СУБОТА, 24 ГРУДНЯ 2011

Завтра в Україні хмарно з проясненнями. У Криму та Приазов'ї подекуди дощ, місцями налипання мокрого снігу, ожеледь, у східних та західних областях невеликий сніг. Денна температура — 0—5 градусів морозу, у Криму — від 2 морозу до 3 тепла, на Південному узбережжі — до 5 градусів тепла. У Київській області — без опадів, до 5 градусів морозу.

ЦЬОГО ДНЯ, 24 ГРУДНЯ

■ **1798.** Народився Адам Міцкевич, класик польської літератури, діяч національно-визвольного руху. ■ **1818.** Народився англійський фізик Джеймс Прескотт Джоуль. Його ім'ям названо одиницю енергії, роботи та кількості теплоти в Міжнародній системі одиниць. ■ **1908.** У Парижі відкрито перше міжнародне авіашоу. ■ **1906.** Народився Джеймс Хедлі Чейз — англійський письменник, автор понад 80 детективних романів. ■ **1914.** Німецький літак скинув бомбу на англійське місто Дувр, здійснивши перше в історії авіабомбардування. ■ **1979.** СРСР почав окупацію Афганістану.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фотоетюд Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Мал. Костянтина КАЗАНЧЕВА.

☞ ***Корупція і боротьба з нею — безсмертні, як і Україна!..***

☞ ***Саджаючи «мишей», саджай і своїх «котів», щоб не пропали з голоду...***

☞ ***Бідні — гуманісти, бо не крадуть навіть у багатих злодіїв!..***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Диво-окуляри

Крізь окуляри прем'єр-міністра зростання цін не побачити.

По-доброму

Влада може підвищити свій рейтинг лише в один спосіб: до смерті залякати тих, хто ці рейтинги визначає.

Демманіяки

Низи вже не можуть, а верхи все хочуть та хочуть!..

Догралися

Боротися за справедливість уже пізно, за справедливість уже треба воювати.

Олександр ПЕРЛЮК.

Прецедент проводиря партії кравців

КАЗКА

Плаття це не лише матеріал, а ще й уява.

Відома історія, учасниками якої були імператор Наполеон, його дружина Жозефіна (імператриця) та її придворна кравчиня. Так от Наполеон, довідавшись, яку дорогу плату вимагає кравчиня за пошиття платтів імператриці, посадив її до в'язниці.

Але оскільки кравчиня була занадто затребуваною, що означає, не лише імператрицею, а й багатьма знатними дамами, поблизу в'язниці щодня збиралася їхня чимала юрба, щоб хоча б порадитися про фасон плаття, тому що позбавлена вона можливості їх шити.

Наполеон, бачачи, що від того, що посадив кравчиню до в'язниці, мало користі, повелів її випустити.

Звичайно, ця історія стала надбанням історії взагалі, до того ж не на хвалу величі Наполеона, котрий міг би з цієї незначної історії зробити історію, гідну залишитися надбанням у століттях, як такий собі прецедент, що може створити, але тільки той, хто має не лише необмежену владу, а й необмежену уяву: побудувати для арештантів, що були в цій в'язниці, нову в'язницю (якщо всі інші наповнено повністю), а цю, в якій перебуває кравчиня, перетворити на ательє з пошиття платтів, якому й вивіску зробити за рахунок скарбниці (з огляду на те, що необхідні на неї витрати незначні) — Імператорське ательє мадам такої-то. Водночас призначити їй зарплату як звичайній кравчині, оплату її послуг обумовити затвердженим особисто прейскурантом, а різницю зобов'язати вносити до скарбниці.

Але для цього потрібно бути більше, ніж Наполеоном, що, як уважають майже всі, неможливо в принципі ще й тому, що неможливо бути другим Наполеоном. Зрозуміло, крім тих, що наполеонствують у божевільнях.

Оскільки так вважають не всі, знайшовся потім один правитель, що так і зробив: посадив главу однієї опозиційної партії до в'язниці, а потім, переселивши всіх арештантів в інші в'язниці (будь-яку наповнену в'язницю завжди можна переповнити!), повелів прилаштувати над воротами в'язниці вивіску — Штаб партії такої-то.

Тому що глава партії отримав строк довічний за вічну свою опозиційність (що й стало підставою для вироку), тепер це не тільки Штаб партії, а й її Вітчизна. Тим паче що партія так і називається.

У зв'язку з тим, що такій події не було рівної в історії, ця історія буде не тільки вічним прецедентом, а й вічним пам'ятником його творцеві. Пам'ятником його геніальному гумору. Який не лише чорний, а й блискучий у століттях. Як немеркнучий у століттях. Вітчизняної історії та історії Вітчизни.

І ще, як завжди і скрізь, водночас із правдивою історією є сумнівні чутки, одна з яких така: кажуть, що оскільки така партія не вічна, то в межах життя одного покоління, і навіть ще менше, з її зникненням, а отже, і її Штабу, останній буде перетворено знову на в'язницю, вивіску знято, а на її місце прироблено іншу — Жадібність губить фраєра!

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

ДОШКА ПОШАНИ

І все заради чого?

Геннадій Кернес, міський голова Харкова (пояснює, що не причетний до закриття опозиційних місцевих телеканалів):

— ...І наперед кажу, чим усе це закінчиться. З поверненням каналів в ефір вони будуть розповідати про свої проблеми: «Нарешті ми вирвалися в ефір! Ура! Ми вам зараз розповімо, як нам було важко: у нас не було чаю — ми пили просто гарячу воду, нам нічого було курити — ми курили віник, у нас не було кефіру — ми в дитячому харчуванні купили «простоквашу», ми робили це все заради вас!» Й уявіть, у них закінчився ефірний час. Чому? Тому що їм більше показувати нічого, вони давно відійшли від реальності.

Від чергового:

— А реальність така. Кернес не п'є гарячу воду, просто в Харкові й холодної часто немає, він не курить віник — він просто нюхає, він не купує кисляк, він просто купує... І харків'яни, звісно, уявляють заради чого він усе це робить.

Шліфуємо до 2042-го!

Костянтин Сімонов, генеральний директор російського Фонду національної енергетичної безпеки:

— За рік ми тільки відшліфували наші позиції, але вони не змінилися. Україна каже: дайте нам дешевий газ. Ми відповідаємо: не питання, але дайте нам частку в ГТС.

Від чергового:

— Давайте краще так: ми вам віддамо ваш Чорноморський флот, а ГТС поки що залишимо собі. Хоча б до 2042 року.

Убога думка

Сергій Рижук, голова Житомирської ОДА:

— Я вважаю, що їздити електричкою — це убогість.

Від чергового:

— Ми вас чудово розуміємо. Просто фірма «Мерседес-Бенц» електрички не випускає.

Підсумки року

Юрій Луценко, екс-прем'єр-міністр України:

— Рік, проведений у СІЗО, — рік інтелектуальної обжерливості: прочитано 110 книжок.

Від чергового:

— А люди, які вас туди посадили, самі, як і завжди, сиділи на суворій інтелектуальній дієті.

Скільки коштує задоволення

Микола Азаров, Прем'єр-міністр України (на газових переговорах у Москві відреагував на ситуацію, коли міністр палива і вугільної промисловості України Юрій Бойко хотів сісти на бік російських переговорників):

— ...Уже втратив орієнтацію!..

Від чергового:

— Схоже, він цю, як ви кажете, орієнтацію втратив уже давно, ще в перше своє пришестя на посаду міністра, але в уряді ніхто цього не помічав, окрім, звичайно, «Газпрому». Тобто міністр, як завжди, отримуватиме задоволення, а ми розплачуватимемося.

Мікрофон муляє

Василь Ядуха, голова Хмельницької ОДА (дав пораду голові Полонської райдержадміністрації Григорію Станіславу, як переривати виступи депутатів-опозиціонерів):

— А чому ж ти не пішов, не вирвав його мікрофона і не засунув йому в одне місце?!.

Від чергового:

— Він не пішов тому, що не може йти. Через отой мікрофон, який ви, кажуть, засунули йому в одне місце ще місяць тому. Надто вже він муляє...

Мал. Костянтина КАЗАНЧЕВА, Василя ФЛЬОРКА, Миколи КАПУСТИ, Вадима СИМИНОГИ.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Тетяна УВЄРОВА, Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2011 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 22781

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

